

การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท: กรณีศึกษาการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้ง
ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

**A Feasibility Study into Establishing a Company: A Case Study of a Company Selling
and Installing Electrical and Lighting Systems**

นางสาวนลินี เพ็ชรสว่าง

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การจัดการงานวิศวกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

พุทธศักราช 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสยาม

ใบรับรองสารนิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม
หลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการงานวิศวกรรม

เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท: กรณีศึกษาการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้ง
ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

A Feasibility Study into Establishing a Company: A Case Study of a Company Selling
and Installing Electrical and Lighting Systems

ผู้วิจัย นางสาวณิณี เพ็ชรสว่าง
Miss Nalinee Petchsawang

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.วีระกาส ดอกจันทร์)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ยุทธชัย บรรเทงจิตร)

ผู้อำนวยการหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

วันที่ 11 เดือน ๗.๗ พ.ศ. ๒๕๕๘.

บทคัดย่อ

เรื่อง : การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท: กรณีศึกษาการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

โดย : นางสาวณลินี เพ็ชรสว่าง

ชื่อปริญญา : วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : การจัดการงานวิศวกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา:

(ดร.วีระกาส ดอกจันทร์)

.....11...../.....12...../.....68.....

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง (2) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างอย่างยั่งยืน โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ และเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่มีคำถามชนิดปลายปิด จากกลุ่มลูกค้า พนักงาน ผู้รับเหมา ผู้บริหาร ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมติดตั้งระบบไฟฟ้าและไฟฟ้าส่องสว่าง จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยที่มีผลต่อความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทที่สำคัญที่สุดคือ มาตรฐานและคุณภาพสินค้า (ค่าเฉลี่ย=4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.50) และต้นทุนการผลิตที่ชัดเจน (ค่าเฉลี่ย=4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.60) และ (2) แนวทางพัฒนาที่สำคัญที่สุดคือ การพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย=4.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.36) และการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับลูกค้า (ค่าเฉลี่ย=4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.41)

คำสำคัญ: การศึกษาความเป็นไปได้ อุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่าง การจัดตั้งบริษัท ปัจจัยแห่งความสำเร็จ การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ABSTRACT

Title : A Feasibility Study into Establishing a Company: A Case Study a Company
 Selling and Installing Electrical and Lighting Systems
 By : Miss Nalinee Petchsawang
 Degree : Master of Engineering
 Major Field : Engineering Management
 Advisor :

(Dr. Weerakarj Dokchan)

11 / 12 / 25
.....

This research aimed to (1) explore the factors affecting the establishment of a company in the electrical systems and lighting industry, and (2) propose feasibility guidelines for establishing a company in the electrical systems and lighting equipment industry to achieve sustainable business development. The study employed quantitative research methodology, collecting data through closed-ended questionnaires from 20 participants including employees, contractors, and executives with experience in the electrical and lighting system installation industry. The research findings revealed that (1) the most significant factors affecting company establishment feasibility were product standards and quality ($\bar{X}=4.60$, $SD=0.50$) and clear production costs ($\bar{X}=4.55$, $SD=0.60$), and (2) the most important development approaches were continuous product development ($\bar{X}=4.85$, $SD=0.36$) and building customer trust ($\bar{X}=4.80$, $SD=0.41$).

Keywords: feasibility study, lighting industry, company establishment, success factors, sustainable development

Approved by:

 Director

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยการได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจาก ดร.วีระกาจ ดอกจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และ ดร.ทินกร เชื้อวงศ์ รวมถึง รองศาสตราจารย์ ดร.ยุทธชัย บรรเทงจิตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์พัฒน์ เพชรรุ่งเรือง รวมถึงคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ในบัณฑิตวิทยาลัยสาขาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยามทุกท่าน ซึ่งกรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำ รวมถึงการติดตามคอยดูแล ให้ความรู้ อันเป็นประโยชน์อย่างสูงมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่น้อง มิตรสหาย ผู้แต่งหนังสือหรือเอกสารทางวิชาการ ที่ข้าพเจ้าได้ใช้เป็นเอกสารอ้างอิง และขอขอบพระคุณต่อทุกๆท่าน ที่มีได้กล่าวนามมาในที่นี้ ซึ่งให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา คำแนะนำเป็นอย่างดีในการเขียนสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาการต่างๆ จนช่วยให้สามารถทำการศึกษาจนสำเร็จลุล่วง ด้วยดี

นางสาวณิณี เพ็ชรสว่าง
ผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา	2
1.4 ประโยชน์ของการศึกษา	2
1.5 นิยามคำศัพท์.....	3
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาความเป็นไปได้	4
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	5
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารและการวางแผนทางการเงิน	9
2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงในธุรกิจ	12
2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตลาดอุตสาหกรรม	21
2.6 ภาพรวมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าแสงสว่างในประเทศไทย	25
2.7 มาตรฐานผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมหลอดไฟ	28
2.8 ประเภทและชนิดของหลอดไฟ LED	30
2.9 ขั้นตอนการจดทะเบียนบริษัท	36
2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	47
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	51
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	53
4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัท.....	55
4.3 แนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท.. ..	56
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	59
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	60
5.3 ข้อเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก ก.....	66
ภาคผนวก ข	73
ประวัติผู้วิจัย	91

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	53
4.2	ความคิดเห็นต่อบัณฑิตที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัท	55
4.3	แนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท..	56

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ตลาดส่งออก 15 อันดับแรกของไทยรายประเทศ	26
2.2 ชนิด เม็ด LED ขนาดเล็ก	31
2.3 ชนิด เม็ด LED พลังงานสูง	32
2.4 หลอดไฟ LED BULB	33
2.5 หลอดไฟ LED TUBE	33
4.1 การเปรียบเทียบปัจจัยสำคัญ 10 อันดับแรกจากตารางที่ 4.2 และตารางที่ 4.3	58

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ถึงแม้ว่าความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการเติบโตของเศรษฐกิจ จากข้อมูล พ.ศ. 2562 การผลิตและซื้อพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทยมีการเติบโตเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2561 อยู่ที่ 3.39% (พรสุดา พุดผพงษ์ และดาริชา สุธีวงศ์, 2566) การเติบโตทางเศรษฐกิจถือเป็นเป้าหมายหลักของทุกประเทศทั่วโลก พลังงานเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ แหล่งกำเนิดพลังงานมีหลากหลายรูปแบบการผลิตพลังงานค่อย ๆ เปลี่ยนไปเป็นการผลิตพลังงานที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีในการผลิตมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการนำพลังงานมาผลิตเป็นกระแสไฟฟ้า การผลิตไฟฟ้าของประเทศไทยยังคงใช้น้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซธรรมชาติเป็นพลังงานหลัก ในอนาคตเชื้อเพลิงเหล่านี้จะลดลงและหมดไปถ้าทุกคนไม่ช่วยกันประหยัดพลังงาน เพราะพลังงานมีอยู่อย่างจำกัดและขาดแคลน นอกจากนี้ ยังเป็นต้นเหตุของการเกิดภาวะโลกร้อนจากปัญหาดังกล่าว ทำให้มีกระแสด้านตัวด้านการอนุรักษ์ และการประหยัดพลังงาน ในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ที่ตระหนักถึงการขาดแคลนพลังงานที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต จึงทำให้มีการศึกษาวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อทำให้เกิดการประหยัดพลังงานในด้านต่าง ๆ อย่างมากมาย การอนุรักษ์ และการประหยัดพลังงาน จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกคนต้องร่วมมือกัน เพราะจะทำให้ใช้ทรัพยากรด้านพลังงานอย่างคุ้มค่าและไม่สูญเปล่า ดังนั้น นวัตกรรมหลอดไฟ LED จึงเป็นอีกหนึ่งอุปกรณ์ที่จะช่วยประหยัดพลังงานไฟฟ้าของประเทศ รวมถึงสามารถช่วยลดภาวะโลกร้อนที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน (ปรัชญกุล ตูลาชม, บุญเลิศ วงศ์โพธิ์, และไพโรจน์ เบาลือ, 2558)

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาได้เล็งเห็นช่องทางการดำเนินกิจการธุรกิจในด้านอุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้า ภาครัฐได้มีส่วนร่วมและเปิดช่องทางการส่งเสริมการลงทุนให้กับภาคเอกชนในการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับระบบพลังไฟฟ้า ทั้งยังจะช่วยให้เกิดรายได้เข้าประเทศและเป็นการสร้างรากฐานในภาคอุตสาหกรรมไฟส่องแสงสว่างภายในประเทศให้ก้าวไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและแข็งแกร่งต่อสู้กับกระแสการเติบโตของตลาดโลกในด้านนี้ได้ และยิ่งจะช่วยในการลดต้นทุนในภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ และเป็นการเพิ่มช่องทางในการตลาดส่งออกด้วย นั้นผู้ศึกษาจึงสนใจความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สนใจจะประกอบกิจการในด้านนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

1.2.2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างอย่างยั่งยืน

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยนี้ศึกษาเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท โดยใช้กรณีศึกษา บริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง เป็นตัวอย่างในการศึกษาลักษณะด้านการตลาด การลงทุน ปัจจัยที่มีผลต่อการการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง และส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการศึกษา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และนโยบายภาครัฐที่มีผลต่อการดำเนินการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมด้านระบบไฟฟ้าและอุปกรณ์ส่องแสงสว่าง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ จำนวน 20 คน ได้แก่ บุคลากรเจ้าหน้าที่ พนักงาน ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างแห่งหนึ่ง

ขอบเขตด้านระยะเวลา ใช้เวลาในการศึกษาคั้งนี้ ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2567 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2567

1.4 ประโยชน์ของการศึกษา

1.4.1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

1.4.2. ทำให้ได้แนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างอย่างยั่งยืน

1.5 นิยามคำศัพท์

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ดังต่อไปนี้

การพัฒนา หมายถึง การคิดค้นและการประมวลข้อเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เป็นระบบย่อยของโครงสร้างการบริหารจัดการ โดยมีหน้าที่ของระบบย่อย อันจะนำไปสู่ความสมดุลของการนำไปปฏิบัติ

รูปแบบการบริหารจัดการ หมายถึง ระบบและกลไกที่มีการประสานความร่วมมือ ทั้งจากภายในและภายนอกองค์การในการตรวจสอบ กำกับดูแล และการประเมินคุณภาพ โดยมีมาตรฐานดัชนี และเกณฑ์เป็นตัววัดประสิทธิภาพ การจัดการประกอบด้วยการวางแผน การจัดการองค์กร การสรรหาบุคลากร การนำหรือการสั่งการ และการควบคุมองค์กร การจัดการทรัพยากรประกอบด้วยการใช้งานและการจัดวางทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรเทคโนโลยี และทรัพยากรธรรมชาติ

บริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง หมายถึง ธุรกิจที่ให้บริการครบวงจร ตั้งแต่การออกแบบ การจัดหาอุปกรณ์ (เช่น หลอดไฟ, โคมไฟ, บัลลัสต์, สวิตช์, สายไฟ) ไปจนถึงการติดตั้งและบำรุงรักษาระบบแสงสว่างในอาคาร, โรงงาน, ถนน, หรือพื้นที่ต่างๆ เพื่อให้ได้แสงสว่างที่เหมาะสม ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน

การศึกษาความเป็นไปได้ หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์และประเมินโครงการหรือแนวคิดทางธุรกิจอย่างรอบด้าน เพื่อพิจารณาว่าโครงการนั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จจริงหรือไม่ โดยพิจารณาปัจจัยสำคัญต่างๆ เช่น ความเป็นไปได้ทางการเงิน การตลาด เทคนิค กฎหมาย และการจัดการ เพื่อช่วยในการตัดสินใจว่าควรดำเนินโครงการต่อ ปรับเปลี่ยน หรือยกเลิกไป เพื่อลดความเสี่ยงและประหยัดทรัพยากร

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท กรณีศึกษา บริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าศึกษา ทฤษฎีและแนวคิดต่างๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาความเป็นไปได้

การศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility study) คือ กระบวนการรวบรวมข้อมูลรอบด้านและนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์เพื่อประกอบการตัดสินใจก่อนการลงทุน ผู้ประกอบการใหม่ที่จะเริ่มธุรกิจควรมีการศึกษาความเป็นไปได้อก่อนการลงทุนทุกครั้ง เพราะนอกจากช่วยลดความเสี่ยงแล้วยังเป็นการวางแผนงานไปด้วย

ทั้งนี้ จากการศึกษางานวิจัยของ นัฐกาน นัยนานนท์ และธิดิยา ทองกิน, (2567) พบว่า ตัวแปรที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดในการศึกษาความเป็นไปได้อในการลงทุนมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกฎหมาย และสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการ ด้านเทคนิค ด้านการตลาด และด้านการเงิน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านกฎหมายและสิ่งแวดล้อม (Legal and environmental Feasibility) การตรวจสอบข้อกำหนดทางกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้โครงการดำเนินการได้โดยไม่ละเมิดกฎหมาย

2. ด้านการจัดการ (Organizational Feasibility) การประเมินโครงสร้างองค์กร ทรัพยากรและความสามารถของทีมงานในการดำเนินโครงการให้สำเร็จ

3. ด้านเทคนิค (Technical Feasibility) การประเมินความพร้อมของเทคโนโลยีและเครื่องมือที่จำเป็น รวมถึงทักษะของทีมงาน เพื่อให้แน่ใจว่าโครงการสามารถดำเนินการได้ตามแผนโดยไม่มีปัญหาทางเทคนิค

4. ด้านการตลาด (Market Feasibility) การศึกษาแนวโน้มตลาด ความต้องการของลูกค้าเป้าหมาย และสถานการณ์การแข่งขัน เพื่อประเมินความสามารถในการเข้าถึงและแข่งขันในตลาด

5. ด้านการเงิน (Financial Feasibility) การวิเคราะห์ต้นทุน ค่าใช้จ่าย การระดมทุน และความสามารถในการคืนทุน เพื่อประเมินความคุ้มค่าและโอกาสทางการเงินของโครงการ โดยเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์ด้านการเงินมากที่สุด ได้แก่ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present

Value: NPV) อัตราผลตอบแทนจากโครงการ (Internal Rate of Return: IRR) อัตราผลตอบแทนต่อค่าใช้จ่าย (Benefit Cost Ratio: B/C Ratio) ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period: PB) และ การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ (Sensitive Analysis)

2.2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ความหมายของการบริหารจัดการ

เกษม จันทร์แก้ว (2540 : 512 - 514) ได้ให้ความหมายว่า การบริหาร หมายถึง ศิลปะการดำเนินการนำวัตถุประสงค์สู่ระบบด้วยระบบกระบวนการผลิตจนได้ผลผลิตตามที่กำหนดไว้ การบริหารจึงเป็นการดำเนินการให้ทุกโครงการทำหน้าที่สัมพันธ์กัน เป็นเรื่องยากที่จะทำให้เกิดการผสมผสานกัน ถ้าไม่วางแผนการดำเนินการที่ดี ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้บริหารที่วางแผนบริหาร ผู้บริหารมีหน้าที่อำนวยการ (Directing) ตามอำนาจหน้าที่จากหน่วยงาน (Organizing) ที่เป็นผู้รับผิดชอบควบคุม (Controlling) ในการนำแผนงาน (Planning) ที่ได้กำหนดไว้แล้วไปดำเนินการร่วมกันทรัพยากร (Assembling Resource) ทำให้การผลิตหรือการใช้ปัจจัยการบริหาร (ได้แก่ คน งบประมาณ เครื่องมือ อุปกรณ์) ก่อให้เกิดผลผลิตขั้นสุดท้าย สรุปว่า การบริหารเป็นการดำเนินการที่ผู้บริหารมีหน้าที่ในการสั่งการในการบริหารจัดการควบคุมและนำแผนที่กำหนดไว้ไปดำเนินการให้แล้วเสร็จ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545 : 18 - 19) ได้กล่าวถึง ความหมายของ“การบริหารจัดการ” ได้ดังนี้ การบริหาร (Administration) จะใช้ในการบริหารระดับสูงโดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูงเป็นคำนิยามใช้ในการบริหารรัฐกิจ (Public Administration) หรือใช้ในหน่วยงานราชการและคำว่า“ผู้บริหาร” (Administrator) หมายถึงผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์กรของรัฐหรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังกำไร (Schermerhorn, 1999 : G - 2) การบริหาร คือ กลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/ Directing) หรืออำนวยการและการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6M's) ซึ่งนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วิโรจน์ สารัตนะ (2545 : 3 - 5) ได้กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์การ โดยอาศัยหน้าที่หลักทางการบริหารอย่างน้อย 4 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การนำและการควบคุม กระบวนการดังกล่าวมีผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบที่จะให้มีการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีรายละเอียด ดังนี้

- การวางแผน (Planning) เป็นหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งนักวิชาการทั้งหลายกำหนดขึ้น เริ่มต้นด้วยหน้าที่การวางแผนเป็นอันดับแรกจึงแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการวางแผนเป็นอย่างดี โดยที่องค์ประกอบของกระบวนการวางแผนองค์การหนึ่งๆ ประกอบด้วยภารกิจ จุดหมายและแผน ภารกิจเป็นข้อประกาศอย่างกว้างๆ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายหรือเหตุผลพื้นฐานในการดำรงอยู่ขององค์การและขอบข่ายงานเฉพาะขององค์การหรือที่ทำให้้องค์การแตกต่างจากองค์การอื่น สำหรับจุดหมายเป็นเป้าหมายแห่งอนาคต หรือผลลัพธ์สุดท้ายที่องค์การต้องการให้บรรลุผล ขณะเดียวกันแผนงานหมายถึงวิถีทางที่จะก่อให้เกิดการกระทำเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับองค์การ

- การจัดองค์การ (Organizing) เป็นหน้าที่ทางการบริหารที่สืบเนื่องจากการวางแผน กล่าวคือ เมื่อองค์การจัดทำจุดหมายและแผนเชิงยุทธศาสตร์แล้ว ผู้บริหารควรต้องออกแบบโครงสร้างองค์การเพื่อให้การบริหารงานบรรลุจุดหมายแผนเชิงยุทธศาสตร์ขององค์การนั้น การออกแบบโครงสร้างองค์การเป็นกิจกรรมที่ควรได้รับการตรวจสอบอยู่เสมอเนื่องจากปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ โครงสร้างองค์การเกิดขึ้นมากมาย

- การนำ (Leading) เป็นสถานะที่ผู้นำใช้ความพยายามที่จะให้มีอิทธิพลต่อผู้อื่นเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุจุดหมายขององค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การที่ผู้นำจะเป็นผู้นำที่มีศักยภาพดังกล่าวได้ทำความเข้าใจทฤษฎีการจูงใจ (Motivation) ภาวะผู้นำ (Leadership) การติดต่อสื่อสาร (Communication) และการบริหารกลุ่ม (Group) เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม

- การควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการวางระเบียบกฎเกณฑ์เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์การบรรลุผลตามจุดหมายที่กำหนดไว้มุ่งให้เกิดความมั่นใจว่าสมาชิกในองค์การได้ประพฤติปฏิบัติไปในทิศทางที่จะทำให้บรรลุผลตามมาตรฐานการทำงานที่กำหนดไว้เป็นเครื่องมือใน

การวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งขององค์กร การเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสมาชิกในองค์กร

สมพงษ์ เกษมสิน (2523 : 5 - 6) กล่าวว่าคำว่า การบริหารนิยมใช้กับการบริหารราชการหรือการจัดการเกี่ยวกับนโยบาย ซึ่งมีศัพท์บัญญัติว่ารัฐประศาสนศาสตร์ (Public Administration) และคำว่า การจัดการ (Management) นิยมใช้กับการบริหารธุรกิจเอกชนหรือการดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดไว้ว่า การบริหารมีลักษณะเด่นเป็นสากลอยู่หลายประการ ดังนี้

1. การบริหารย่อมมีวัตถุประสงค์
2. การบริหารอาศัยปัจจัยบุคคลเป็นองค์ประกอบ
3. การบริหารต้องใช้ทรัพยากรการบริหารเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน
4. การบริหารมีลักษณะการดำเนินการเป็นกระบวนการ
5. การบริหารเป็นการดำเนินการร่วมกันของกลุ่มบุคคล

6. การบริหารอาศัยความร่วมมือร่วมใจของบุคคล กล่าวคือ ความร่วมมือ (Collective Mind) จะก่อให้เกิดความร่วมมือของกลุ่ม (Group Cooperation) อันจะนำไปสู่พลังของกลุ่ม (Group Effort) ที่จะทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์

7. การบริหารมีลักษณะการร่วมมือกันดำเนินการอย่างมีเหตุผล
8. การบริหารมีลักษณะเป็นการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานกับวัตถุประสงค์
9. การบริหารไม่มีตัวตน (Intangible) แต่มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์

วิจิตร ศรีสะอ้าน และคณะ (2523 : 4) ได้สรุปสาระสำคัญของการบริหารไว้ดังนี้

1. การบริหารเป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
2. ร่วมมือกันทำกิจกรรม
3. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

4. โดยการใช้กระบวนการและทรัพยากรที่เหมาะสม

สำหรับการบริหารในฐานะที่เป็นวิชาการสาขาหนึ่ง มีลักษณะเป็นศาสตร์โดยสมบูรณ์ เช่นเดียวกับศาสตร์สาขาอื่นๆ กล่าวคือ เป็นสาขาวิชาที่มีการจัดระเบียบให้เป็นระบบของการศึกษา มีองค์แห่งความรู้ หลักการและทฤษฎี ที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้า เชิงวิทยาศาสตร์ การบริหารจึงเป็นสิ่งที่นำมาศึกษาเล่าเรียนกันได้โดยนำไปประยุกต์ใช้ ผู้ปฏิบัติให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถ ประสบการณ์และบุคลิกภาพส่วนตัวของผู้บริหารแต่ละคน สรุปว่า การบริหาร หมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลป์ของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมหรืองานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ร่วมกันโดยอาศัยกระบวนการและทรัพยากรทางการบริหารเป็นปัจจัยอย่างประหยัดและให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารจะบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของทฤษฎีและหลักการบริหารเพื่อจะได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการทำงานสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม

อนันต์ เกตุวงศ์ (2541) ให้ความหมายการบริหารว่าเป็นการประสานความพยายามของมนุษย์ (อย่างน้อย 2 คน) และทรัพยากรต่างๆ เพื่อทำให้เกิดผลตามต้องการ สรุปได้ว่า มีความสำคัญต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากหากขาดเสียซึ่งการบริหาร 4M ที่ดีในข้อหนึ่งข้อใด ก็จะทำให้งานนั้นเกิดอุปสรรคในการปฏิบัติงานส่งผลกระทบต่อการทำงานในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อกันและจะทำให้การทำงานนั้นไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานนั้นๆ และการทำงานของผู้ปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานที่มีกระบวนการบริหารหรือการจัดการที่ดีจากความหมายดังกล่าวข้างต้น การบริหารจัดการจึงเป็นกระบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่องและประสานงานกัน ซึ่งผู้บริหารต้องเข้ามาช่วยเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์การประเด็นสำคัญของการบริหารจัดการจะเกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลผลิตโดยมุ่งสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการนำกระบวนการบริหารมาใช้ในโลกยุคโลกาภิวัตน์นี้เป็นการเปิดกว้างอย่างยิ่ง สำหรับผู้บริหารในการบริหารไม่จำเป็นจะต้องกำหนดตายตัวว่าจะใช้เทคนิคใดใช้กระบวนการใดเพราะมันขึ้นอยู่กับสถานการณ์และเป้าหมายของงานเป็นสำคัญสถานภาพของผู้บริหารเองก็จะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์และโอกาสเช่นกันผู้บริหารเองจะต้องมีความรู้จริงในทุกกระบวนการแต่การที่จะนำมาใช้นั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมดังกล่าว

พยอม วงศ์สารศรี (2542 : 3) กล่าวว่า การบริหารงานไม่ว่าจะเป็นองค์กรหรือรัฐบาลหรืองานธุรกิจเอกชนต่างมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่ต้องการให้งานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างประหยัคมีประสิทธิภาพ และพัฒนาอยู่เสมอองค์ประกอบที่สำคัญในการบริหารงานคือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์และการจัดการในบรรดาเหล่านี้เป็นที่ยอมรับกันว่า “คน” เป็นปัจจัยที่สำคัญและมีค่าในแต่ละองค์การจะมีงานที่รับผิดชอบอยู่จำนวนหนึ่งซึ่งจะต้องปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมาย ดังนั้นในแต่ละองค์การจึงต้องมี “บุคคล” ซึ่งเรียกว่า ข้าราชการบ้างเจ้าหน้าที่บ้างหรือพนักงานบ้างเป็นผู้ปฏิบัติงาน งานจึงสำเร็จ และได้ผลตามเป้าหมายโดยทั่วไป การเลือกสรรบุคคลเข้ามาทำงานในหน่วยราชการหรือองค์การธุรกิจขนาดใหญ่ๆ จะมีการกำหนดหลักเกณฑ์เป็นอย่างดี เช่น มีการกำหนดพื้นความรู้มีการสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก เมื่อผ่านการทดสอบแข่งขันหรือการสอบคัดเลือกได้แล้วยังกำหนดให้มีการทดลองปฏิบัติงานระยะหนึ่งก่อน เมื่อปรากฏว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่แล้วจะบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำอีกต่อไป แต่การบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้าปฏิบัติงานดังกล่าวแม้จะมีการกำหนดคุณสมบัติและกฎเกณฑ์ไว้อย่างดีแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้เป็นเครื่องประกันที่ดีในการคัดเลือกบุคลากรได้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่เสมอไป ทั้งนี้ เพราะปัจจุบันนี้วิทยาการต่างๆ ได้เจริญรุดหน้าไปมากได้มีการค้นพบหลักการและกฎเกณฑ์ใหม่ๆ ซึ่งนำมาใช้แทนของเก่าได้อย่างดี ดังนั้นคนที่เคยเหมาะสมอยู่ในระยะแรกเข้าทำงานอาจกลายเป็นคนที่ไม่เหมาะสมไปได้โดยง่ายในระยะเวลาต่อมา ประกอบกับบุคลากร เมื่อปฏิบัติงานไปนานๆ อาจเกิดความเบื่อหน่าย ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานน้อยลง ดังนั้น หากได้มีการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ความชำนาญและให้ประสบการณ์ใหม่ๆ ย่อมทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้นอันเป็นผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กล่าวโดยสรุป การบริหารงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต่างก็มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่ต้องการให้งานบรรลุตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพ โดยมีองค์ประกอบสำคัญในการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์และการจัดการ ซึ่ง “คน” เป็นปัจจัยที่สำคัญและมีค่า

2.3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารและการวางแผนทางการเงิน

การบริหารการเงิน (Financial Management) หมายถึงการปฏิบัติงานทางการเงิน ภาพรวมที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนและการใช้จ่ายเงินทุนนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมักจะมุ่งเน้นไปที่การบริหารการเงินขององค์กรธุรกิจ ในความเป็นจริงงานการเงินมีความสัมพันธ์กับงานหลายฝ่ายภายในองค์กรธุรกิจ (นภาพร นิลาภรณ์กุล, 2558)

งานการเงินสัมพันธ์กับฝ่ายผลิต เพราะการผลิตต้องมีการใช้เงินทุนเพื่อการจัดซื้อ เครื่องจักร วัตถุดิบ อุปกรณ์การผลิต เป็นต้น งานการเงินสัมพันธ์กับฝ่ายการตลาด เพราะเงินทุนส่วนหนึ่งของธุรกิจ มาจากการขายซึ่งเป็นรายได้ของธุรกิจขณะเดียวกันมีเงินทุนบางส่วนที่ต้องนำไปใช้จัดการทางด้านการตลาด เช่น การขาย การโฆษณา เป็นต้น งานการเงินสัมพันธ์กับฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ เพราะพนักงาน เจ้าหน้าที่ เป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงานของทุกฝ่าย ดังนั้น เงินทุนของธุรกิจบางส่วนจะถูกนำไปใช้เป็นเงินเดือน ค่าจ้างแรงงาน ให้แก่เจ้าหน้าที่เหล่านั้น เพื่อผลการดำเนินธุรกิจที่ต่อเนื่อง งานการบริหารการเงินยังต้องอาศัยข้อมูลการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในสินค้าตัวใหม่ หรืออัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด เพื่อประกอบการตัดสินใจกู้ยืมเงิน เป็นต้น งานการเงินสัมพันธ์กับงานบัญชี เพราะข้อมูลที่นำมาใช้ในการบริหารการเงินต้องเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากงบการเงินของธุรกิจที่รับรองโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ซึ่งการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานบัญชีย่อมส่งผลกระทบต่อข้อมูลทางการเงินที่นำมาใช้ เสนอจากที่กล่าวมาข้างต้น การบริหารการเงินที่ดีต้องสามารถตอบสนองต่อความต้องการทุกฝ่ายในองค์กรและต้องบรรลุวัตถุประสงค์หลักของธุรกิจ

2.3.1 เป้าหมายทางการเงินของธุรกิจ

เป้าหมายทางการเงินของธุรกิจจะต้องตอบสนองเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ดังนี้

1. สามารถทำให้ธุรกิจจ่ายชำระหนี้ตามข้อผูกพันทางการเงินให้แก่ผู้ให้กู้ทั้งเงินต้น และดอกเบี้ยตลอดจนจ่ายชำระหนี้ตามเงื่อนไขการให้เครดิตสินค้าหรือบริการ

2. สามารถทำให้นักลงทุนได้รับอัตราผลตอบแทนที่คุ้มค่า

3. สามารถทำให้ธุรกิจมีความเจริญเติบโตทางการเงินในอนาคตและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

2.3.2 วิธีการบริหารการเงิน

1. ประเมิน “ความมั่งคั่งสุทธิ” ของผู้ประกอบการ ว่าทรัพย์สินที่มีสะท้อนความมั่งคั่งจริงหรือไม่

2. ตรวจสอบพฤติกรรมการใช้จ่าย โดยบันทึกรายได้-รายจ่ายประจำวัน และสรุปเมื่อสิ้นเดือนแล้วจัดทำปฏิทินสำหรับประเมินรายรับรายจ่ายในอนาคต ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน แบ่งตามระยะเวลา สอดรับกับความสามารถทางการเงิน เพราะเป้าหมายจะประยุกต์เป็นแผนการเงินต่อไป

3. ปฏิบัติตรวจสอบตามแผนและปรับปรุงแผน โดยรักษาวินัยทางการเงินอย่างเคร่งครัด

ทั้งนี้ ในการบริหารเงิน สามารถวิเคราะห์ฐานะการเงินโดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน โดยนำเอารายการต่างๆ ในงบการเงินตั้งแต่ 2 รายการขึ้นไปมาเปรียบเทียบกันในรูปแบบของอัตราส่วน ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ฐานะการเงินของผู้ประกอบการ เพื่อให้ได้ข้อมูลมา

2.3.3 แผนการเงิน (Financial Plan)

ในการจัดทำแผนธุรกิจนั้น กิจการต้องทราบให้ได้ว่าแผนที่จะจัดทำขึ้นนั้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ การที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จะต้องใช้เงินลงทุนจำนวนเท่าใด จะได้จากแหล่งใดบ้าง จากแหล่งเงินทุนภายใน ในรูปของเจ้าของกิจการหรือแหล่งเงินทุนภายนอกในรูปของการกู้ยืมจากเจ้าหนี้เรียกว่า กิจกรรมจัดหาเงิน (Financing Activities) จากนั้น จะเป็นเรื่องของการตัดสินใจนำเงินไปลงทุน กิจกรรมนี้เรียกว่า กิจกรรมลงทุน (Investing Activities) ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามประเภทของธุรกิจ กิจกรรมที่สำคัญต่อเนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น คือ กิจกรรมดำเนินงาน (Operating Activities) ซึ่งจะประกอบไปด้วย การผลิต การซื้อ การขาย และการจ่ายค่าใช้จ่ายต่างๆ การตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมหลักทั้งสาม คือ กิจกรรมจัดหาเงิน กิจกรรมลงทุน และกิจกรรมดำเนินงาน จะเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ นักบัญชีจะเป็นผู้นำเสนอผลของกิจกรรมทั้งสาม และสรุปออกมาเป็นงบการเงิน (Financial Statements) ซึ่งเป็นรายงานสรุปขั้นสุดท้ายของขบวนการจัดทำบัญชีที่แสดงให้เห็นถึงข้อมูลทางการเงินของธุรกิจหรืออาจจะเป็นงบการเงินที่ครอบคลุมการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อให้ทราบว่า ในรอบระยะเวลาที่ผ่านมา ธุรกิจมีฐานะการเงินอย่างไร กำไรหรือขาดทุน มีการเปลี่ยนแปลงในเงินสดอย่างไรบ้าง เพิ่มขึ้นหรือลดลง และสาเหตุเกิดจากอะไร งบการเงินประกอบด้วย

1. งบแสดงฐานะการเงิน เป็นรายงานที่แสดงถึงฐานะของกิจการ ณ วันใดวันหนึ่ง ในงบแสดงฐานะการเงินจะประกอบไปด้วยข้อมูลทางการเงินที่แสดงถึงฐานะของกิจการ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

2. งบกำไรขาดทุน เป็นงบที่แสดงถึงผลการดำเนินงานของกิจการ โดยแสดงรายได้ค่าใช้จ่ายและกำไรสุทธิหรือ ขาดทุนสุทธิ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

3. งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น ส่วนของผู้ถือหุ้นประกอบไปด้วย 2 ส่วนด้วยกัน คือ ทุนเรือนหุ้น และกำไรสะสม งบนี้จึงแสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของทุนเรือนหุ้นและกำไรสะสม

4. งบกระแสเงินสด เป็นงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง จะรายงานให้ทราบว่า เงินสดในปีปัจจุบันที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้น มีสาเหตุจากอะไรในกิจกรรม 3 ประเภท คือ กิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมลงทุนและกิจกรรมจัดหาเงิน

5. นโยบายบัญชีหมายถึง หลักการบัญชีหรือวิธีปฏิบัติที่กิจการใช้ในการจัดทำและนำเสนอ งบการเงิน เนื่องจากหลักการบัญชีที่กิจการเลือกใช้ไม่ได้หลายวิธี วิธีการบัญชีที่กิจการเลือกใช้จะมีผลกระทบต่องบการเงินไม่เหมือนกัน กิจการจึงต้องบอกข้อมูลดังกล่าวให้ผู้ใช้งบการเงินทราบโดยทั่วไปแล้วกิจการควรเปิดเผยนโยบายบัญชีไว้ในงบการเงิน ประกอบด้วย วิธีการรับรู้รายได้ การตีราคาสินค้าคงเหลือ การตีราคาเงินทุน ค่าเผื่อนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา และการตัดบัญชีสินทรัพย์ไม่มีตัวตน การแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ การจัดทำงบการเงินรวม เป็นต้น

2.4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงในธุรกิจ

2.4.1 นิยามของความเสี่ยง

การบริหารงานในปัจจุบันต้องยอมรับว่า เหตุผลเบื้องต้นที่สนับสนุนให้มี การบริหารความเสี่ยงในองค์กรก็คือ การที่ทุกองค์การต้องพยายามสร้าง หรือเพิ่มมูลค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แม้ว่าความไม่แน่นอนอนหลายประการที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน มูลค่า ขององค์กรจะ

เกิดขึ้นเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารในการตัดสินใจและการกำหนด กลยุทธ์การบริหารงานในองค์กรนั้นๆ ความเสี่ยงเป็นเสมือนดาบสองคม คืออาจก่อให้เกิดผลลัพธ์ ในทางบวก ถือว่าเป็นการให้โอกาสแก่องค์กรหรืออาจส่งผลทางลบซึ่งถือว่าเป็นความเสี่ยง ผู้บริหารจะต้องใช้โอกาสให้เป็นประโยชน์ในการกำหนดกลยุทธ์องค์กร หรือกำหนดระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับ การบริหารความเสี่ยงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการบริหารจัดการองค์กรไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานระดับประเทศ ระดับจังหวัดหรือระดับองค์กร การกำหนดวิธีหรือการจัดการกับความเสี่ยงจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ซึ่งโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเปล่าหรือเหตุการณ์ซึ่งไม่พึงประสงค์ที่ทำให้งานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด โดยความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วก่อให้เกิดผลกระทบหรือสร้างความเสียหายต่อการบรรลุ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร มีคำ 2 คำ ได้แก่ ความเสี่ยง (Risk) และความไม่แน่นอน (Uncertainty) ส่วนมากจะถูกใช้ในความหมายเดียวกัน แต่ถ้าพิจารณาแล้วคำทั้ง 2 มีความหมายแตกต่างกัน ในทัศนคติบางคนกลับมองว่าความเสี่ยงในความหมายของการจัดการ หมายถึง โอกาสที่องค์กรจะเกิดการดำเนินการผิดพลาดเสียหายไม่ประสบผลสำเร็จตามแผนงานหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือความเป็นไปได้อันที่จะเกิดความสูญเสียขึ้นหรืออุปสรรคที่มากกระทบต่อองค์กร หรือการกระทำใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย หรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทั้งในระดับประเทศระดับองค์กรหรือหน่วยงานนั้นๆ

ความเสี่ยง คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวัง หรือความไม่แน่นอน มีโอกาสที่จะประสบกับความสูญเสียหรือสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ ภัยธรรมชาติ การทุจริต การลักขโมย ความเสียหายของ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การถูกดำเนินการทางกฎหมาย การบาดเจ็บ ความเสียหายของ ทรัพย์สิน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การถูกดำเนินการทางกฎหมาย การบาดเจ็บ ความเสียหาย เหตุร้าย สูญเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์ขององค์กรและบุคลากร เกิดความไม่แน่นอน การไม่พิทักษ์สิทธิ หรือศักดิ์ศรี หรือเกิดความสูญเสียจนต้องมีการชดเชยค่าเสียหาย โอกาสที่บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของสิ่งที่เป็นอันตรายหรือคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมต่อ กิจกรรมทางธุรกิจหรือแผนการต่างๆ ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกด้วยก็ได้โดยวัดจากผลกระทบ (Impact) ที่ได้รับ และโอกาสที่จะเกิด (Likelihood)

จากการศึกษาแนวความคิดและนิยามของนักวิชาการ สรุปความหมายของความเสียหาย หมายถึงโอกาส ของการเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด จากภัยธรรมชาติ ภัยจากมนุษย์ ภัยจากระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก่อให้เกิดผลกระทบหรือสร้างความเสียหายต่อการบรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร เพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายหรือลดผลกระทบที่เกิดกับ องค์กรให้เกิดน้อยที่สุดจึงมีการบริหารความเสี่ยง อีกนัยของความเสียหายหนึ่งที่มีลักษณะไม่มีความ แน่นนอน เป็นความเสี่ยงที่ไม่อาจหยั่งรู้ได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด เช่น ภัยธรรมชาติที่รุนแรง แผ่นดินไหว อุทกภัย โคลนถล่ม หรือ สึนามิ ภัยที่หยั่งรู้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใดได้อีก ความเสี่ยงที่ไม่แน่นอนอาจเกิด จากมนุษย์ เช่น การทุจริต สิ่งต่างๆ ข้างต้นไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงประเภทใด ผู้บริหารย่อมต้อง ตระหนักถึงความสำคัญ โดยต้องหาทางป้องกันและหาทางควบคุมความเสี่ยง

2.4.2 ความสำคัญของความเสี่ยง

2.4.2.1 ในการบริหารจัดการทั่วไป จะต้องดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมาย โดยเฉพาะที่จะเกี่ยวข้องกับการควบคุม เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์นั้น จะต้อง เน้นคือการตรวจสอบ และควบคุมภายใน การควบคุมภายใน การบริหารจัดการความเสี่ยง วัตถุประสงค์หลักของการบริหารองค์กรที่ดีคือการติดตาม กำกับ ควบคุม และดูแลให้มีการจัด กระบวนการเพื่อใช้ ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ ตรงตามเป้าหมายคุ้มค่าและประหยัด เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นสิ่งที่เป็นรากฐานที่จะช่วยให้มีการกำกับดูแลองค์กรที่ ดินนั้นประกอบด้วย

2.4.2.2 การควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง การตรวจสอบภายใน การควบคุม ภายใน คือกระบวนการปฏิบัติงานที่ฝ่ายบริหารงานบุคคลขององค์กรจัดให้มีขึ้น เพื่อสามารถมั่นใจ ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าหากได้มีการปฏิบัติตามกระบวนการเหล่านี้แล้ว จะสามารถบรรลุ วัตถุประสงค์ได้โดยวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ขององค์กรได้แก่

1. ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน
2. ความน่าเชื่อถือของรายงานทางการเงิน
3. การปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดวัตถุประสงค์ ผู้บริหารจะต้องกำหนดวิธีการทำงานไปสู่วัตถุประสงค์นั้นและในขณะเดียวกันต้องควบคุมการปฏิบัติงานต่างๆ ในองค์กรให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.2.3 การบริหารความเสี่ยง คือ กระบวนการที่ปฏิบัติโดยคณะกรรมการ การบริหาร ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนในองค์กรเพื่อช่วยกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินงานโดยกระบวนการบริหารความเสี่ยงได้รับการออกแบบเพื่อให้สามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และย่อมมีผลกระทบต่อองค์กรและสามารถจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ เพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผล ในการบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดไว้ การตรวจสอบภายใน การตรวจสอบภายในมีบทบาทที่ทำให้มั่นใจว่ามีการควบคุมที่เหมาะสม และการควบคุมเหล่านั้นได้รับการปฏิบัติตามภายในองค์กร ตลอดจน มีการนำระบบการบริหารความเสี่ยงมาปรับใช้อย่างเหมาะสม จนช่วยถ่วงดุลอำนาจไม่ให้มีการใช้อำนาจในทางที่ผิด การตรวจสอบภายในถือว่าเป็นกลไกหนึ่งที่จะช่วยผลักดันให้เกิดการควบคุม ภายในและการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมเพราะบางครั้งผู้ปฏิบัติงานมักคิดว่าแค่นี้ก็พอแล้ว แต่ผู้ตรวจสอบภายในก็จะมีวิธีการทดสอบว่าการควบคุมที่ปฏิบัตินั้นดีพอจริงหรือไม่หรือบางครั้งอาจมีการปฏิบัติกันมานาน แม้ว่าจะมีความชำนาญ แต่ก็อาจทำให้ประมาทโดยละเลยบางจุดที่จะต้องควบคุมไป

ผลกระทบของความเสี่ยง ผลกระทบของความเสี่ยงอาจส่งผลถึงองค์กร ดังนี้

1. ความเสี่ยงต่อการดำเนินการที่ขาดทุน ผลการดำเนินงานที่ขาดทุนขององค์กรแสวงหากำไร ที่เกิดจากการตัดสินใจผิดพลาดของผู้บริหาร หรือเกิดจากภัยธรรมชาติที่ไม่

คาดฝัน อาจนำไปสู่ความล้มเหลวขององค์กรได้ ส่วนองค์กรทางการศึกษาถึงแม้ไม่ได้เป็นองค์กรแสวงหาผลกำไร หากผู้บริหารตัดสินใจผิดพลาดย่อมส่งผลถึงความชะงักงันหรือล้มเหลวได้เช่นกัน

2. ความเสี่ยงต่อความล้มเหลวของนโยบายหรือโครงการ หากผิดพลาดในนโยบายย่อมส่งผลต่อทิศทางการพัฒนา หากเป็นระดับโครงการก็ส่งผลถึงความสูญเสียของ โครงการ มักจะเกิดจากการไม่ได้ศึกษาความเป็นไปได้ ไม่ได้คำนึงถึงจุดคุ้มทุน หรือมีการทุจริต คอร์รัปชั่น โดยเฉพาะโครงการของภาครัฐที่ประสบความสำเร็จ

3. ความเสี่ยงต่อความเชื่อถือไว้วางใจ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของ ผู้บริหาร จะส่งผลถึงกระแสนิยมและความไว้วางใจของสาธารณชน

4. ความเสี่ยงกับผู้บริหาร ความเสี่ยงในการตัดสินใจของผู้บริหาร มีโอกาสจะลดน้อยลงหรือไม่มีเลยถ้าผู้บริหารนั้น มีคุณสมบัติแห่งการเป็นผู้วินิจฉัยที่ดี (Good Judgment)

2.4.3. ประเภทของความเสี่ยง

การจำแนกประเภทของความเสี่ยงนั้นมีนักวิชาการและหน่วยงานจำแนกความเสี่ยง ดังนี้

1. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ ยุทธศาสตร์แผนการดำเนินงานและการนำไปปฏิบัติไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับปัจจัยภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอกอื่นจะส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร หรือการดำรงอยู่ขององค์กรและการครอบคลุมความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและแผนกลยุทธ์ขององค์กรรวมไปถึง การตัดสินใจด้านการบริหารที่ส่งผลต่อทิศทางขององค์กรที่ไม่ส่งเสริม หรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรที่กำหนด ไว้ส่วน ความเสี่ยงด้าน กลยุทธ์ ประกอบด้วย ปัจจัยภายนอก ได้แก่ นโยบาย กลยุทธ์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สภาพแวดล้อม ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์เป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมาย และพันธกิจในภาพรวมโดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์และเหตุการณ์ภายนอก ส่งผลต่อกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ ไม่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ หรือเกิดจากการกำหนดกลยุทธ์ที่ขาดความร่วมมือจากภาคประชาชนหรือการร่วมมือกับองค์กรอิสระ ทำให้โครงการไม่ได้นำไปสู่การแก้ปัญหาหรือการตอบสนองอย่างแท้จริง

2. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน คือ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลหรือการดำเนินงาน ปฏิบัติงานโดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากกระบวนการภายในขององค์กร กระบวนการเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่ใช้บุคลากร ความเพียงพอของข้อมูล ส่งผลกระทบต่อ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการดำเนิน โครงการ ความเสี่ยงที่เกิดจากการดำเนินงาน การปฏิบัติงานในทุกขั้นตอน ครอบคลุมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ อุปกรณ์ เทคโนโลยี สารสนเทศและบุคลากรในการปฏิบัติงาน ว่ามีระบบควบคุม ตรวจสอบ ดีเพียงพอ ความเสี่ยงที่เกิด

จากการปฏิบัติงานในทุกขั้นตอน ครอบคลุมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและบุคลากรในการปฏิบัติงาน ว่ามีระบบควบคุมตรวจสอบดีเพียงใด ด้านการดำเนินงาน ได้แก่ สภาพแวดล้อม ความปลอดภัย พนักงาน บุคลากร ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ภัยธรรมชาติ การดำเนินกิจการ ในส่วนของภาครัฐเป็นการไม่สามารถปฏิบัติงานได้ทันตามเวลาที่กำหนดภายใต้งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไว้แล้ว ซึ่งเกี่ยวข้องกับทั้ง เวลา คน เงินและวัสดุ ความเสี่ยงประเภทนี้ คล้ายกับความเสี่ยงด้านระบบการจัดการแต่มีจุดเน้น มากกว่า เช่น จะร่วมมือกันแก้ปัญหาในขั้นตอนสุดท้ายของกำหนดการปฏิบัติงาน เมื่อสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เกิดขึ้น คือ เวลาและทรัพยากรลดน้อยลง ได้อย่างไร ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน จึงมีความหมายครอบคลุมกระบวนการภายในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน การควบคุม การจูงใจ การติดตามผลงาน การคัดเลือกบุคคลให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมและเทคโนโลยี

3. ความเสี่ยงด้านการเงิน ความเสี่ยงด้านการเงินก็คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่พร้อม ความขาดสภาพคล่องในเรื่องงบประมาณการเงิน และการ ควบคุมรายจ่ายที่เกินความจำเป็น แผนการบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน งบประมาณ สอดคล้องกับ ความเสี่ยงประเภทนี้คือ ไม่มีงบประมาณเพื่อทำงานตามที่มอบหมาย ภายในเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจเกิดจากการประมาณการค่าใช้จ่ายของกิจกรรมต่างๆ ผิดพลาด กำหนดราคาผิดและตัดสินใจผิด ส่วน ประเสริฐ อัครประดม พงศ์ มองว่าความเสี่ยงทางการเงิน งบประมาณ ได้แก่ การลงทุน ฝากเงิน การจัดหาแหล่ง เงินลงทุน สภาพคล่อง ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกับสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์(2551) กล่าวถึงความเสี่ยงด้านการเงินว่าเป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารงาน งบประมาณและการเงิน เช่น การบริหารการเงินไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ทำให้ขาดประสิทธิภาพและไม่ทันต่อสถานการณ์ หรือเป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเงินขององค์กร เช่น การประมาณการงบประมาณไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับขั้นตอนการดำเนินการ เนื่องจากขาดการจัดหาข้อมูล การวิเคราะห์ การวางแผน การควบคุมและการจัดทำรายงานเพื่อนำมาใช้ในการบริหารงาน งบประมาณและการเงิน เช่นเดียวกับสำนักงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเอเชีย อากเนย์กล่าว ว่าความเสี่ยงด้านการเงิน คือความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่พร้อมในเรื่อง งบประมาณ การเงิน และการควบคุมรายจ่ายที่เกินความจำเป็นต่างๆ สรุปได้ว่าความเสี่ยงทางการเงินเป็นความเสี่ยงที่สำคัญ

เกี่ยวกับการควบคุมและการ จัดทำรายงานเพื่อนำมาใช้ในการบริหารงานการเงิน งบประมาณ การควบคุมตรวจสอบ รายจ่าย การจัดหาแหล่งเงินทุน ทรัพยากร พัสดุ และความถูกต้องตรวจสอบได้

4. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ เป็นความเสี่ยงด้านนโยบาย การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบที่เกิดจากการไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหรือวางกฎไม่ชัดเจน เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับกฎระเบียบ ได้แก่ กฎหมาย ระเบียบ พระราชบัญญัติ หลักการบัญชี แนวการตรวจสอบ ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆ โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยง เนื่องจากความไม่ชัดเจน ความไม่ทันสมัยหรือความไม่ครอบคลุมของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ต่างๆ รวมถึงการทำนิติกรรมสัญญา การร่างสัญญาที่ไม่ครอบคลุมการดำเนินงาน ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องได้ หรือกฎระเบียบที่มีอยู่ไม่เหมาะสม หรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน หรือปฏิบัติได้ทันตามเวลาที่กำหนด แต่อาจมีผลการลงโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สรุปความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ หมายถึง การปฏิบัติของบุคลากรที่ขัดกับข้อบังคับกฎหมายต่างๆ ที่อาจจะเกิดจากกฎหมายและระเบียบนั้นไม่ชัดเจน ไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไม่ชัดในแนวปฏิบัติ หรือขัดกับทัศนคติ ขัดต่อจรรยาบรรณ ส่งผลให้มีโทษทั้งทางด้านระเบียบและกฎหมายความเสี่ยงต่างๆ ที่กล่าวข้างต้นถ้าเกิดในองค์กรไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานที่ประกอบธุรกิจ ผู้บริหารจะต้องตระหนักถึงความเสี่ยง และมีวิธีการรองรับความเสี่ยงเพื่อลดความเสียหายที่จะเกิดกับองค์กร

2.4.4 การบริหารความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยงองค์กรเป็นเทคนิคทางการบริหารที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนต่างให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงเนื่องจากการตัดสินใจต่างๆ ในการบริหารอาจจะนำมาซึ่งผลทางบวกและทางลบ การบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพจะช่วยลดโอกาสหรือความรุนแรงของการสูญเสีย และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร หรือเป็นการปฏิบัติการควบคุมความเสี่ยงซึ่งประกอบด้วย การวางแผนความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงด้านต่างๆ การพัฒนาทางเลือกในการบริหารความเสี่ยง การตรวจสอบความเสี่ยงเพื่อหาว่าความเสี่ยงได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร และบันทึกการบริหาร ความเสี่ยงทั้งหมด การบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้ง

กระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย ให้ระดับของความเสียหายและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ประเมินได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งในด้านกลยุทธ์การปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ การเงิน และชื่อเสียงขององค์กรเป็นสำคัญ โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร อีกนัยหนึ่งของการบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ปฏิบัติโดยคณะกรรมการบริหารผู้บริหารและบุคลากรทุกคนในองค์กร เพื่อช่วยในการกำหนดกลยุทธ์และดำเนินงาน โดยกระบวนการบริหารความเสี่ยงได้รับการออกแบบเพื่อให้ สามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อองค์กรและสามารถจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้เพื่อให้ได้รับความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลในการบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนด เพื่อลดมูลเหตุของโอกาสแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย ทั้งในรูปของตัวเงิน ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ หรือความคุ้มค่า สามารถตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงยุทธศาสตร์ กลยุทธ์เป็นสำคัญ สามารถปฏิบัติตามขั้นตอน โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกคนในองค์กร อาจมีการออกหนังสือที่จะกำหนดเป็นนโยบาย การค้นหาความเสี่ยงและระบุความเสี่ยง ต้องอาศัยการศึกษาร่วมกันของคนในองค์กร มีตัวแทนของแต่ละฝ่ายมาประชุม พิจารณาความเสี่ยงในองค์กรการประเมินความเสี่ยง เพราะบางสิ่งที่มองข้ามอาจจะเป็นการสูญเสียอย่างคาดไม่ถึง และวิธีการจัดการกับความเสี่ยง ที่สามารถเลือกวิธีการให้เหมาะสมสอดคล้องกับวัฒนธรรม สภาพแวดล้อม ขององค์กร การประเมินผลการกำกับดูแล เป็นหน้าที่ของผู้บริหารหรือคณะกรรมการการทำงานจัดตั้งขึ้น เพื่อนำหลักฐานมาอ้างอิง เก็บข้อมูลไว้ใช้ในการแก้ไขปัญหาหรือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นใน ภายหลัง

แนวปฏิบัติของการบริหารความเสี่ยงที่ดี โดยการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหาร มีดังนี้

1. การจัดตั้งผู้บริหารงานด้านความเสี่ยงและทีมบริหารความเสี่ยงขององค์กร จะต้องมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงขององค์กร และสามารถในการสร้างทีมที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ผู้รับผิดชอบงานบริหารความเสี่ยงไม่จำเป็นต้องมีความรอบรู้ทุกด้าน แต่ควรเป็นผู้ที่มีความสนใจงานด้านการบริหารความเสี่ยงอย่างแท้จริง ผู้รับผิดชอบงานบริหารความเสี่ยงมี

หน้าที่ในการกำหนดขอบเขตและเป้าหมายงานบริหารความเสี่ยงขององค์กรร่วมกับทีมงานบริหาร ด้านอื่นขององค์กร วางกรอบ แนวทางการคิดวิเคราะห์ความเสี่ยงขององค์กร สร้างทีมนักบริหาร ความเสี่ยงขององค์กร ร่วมมือกับหน่วยงานบริหารด้านอื่น ของ องค์กรในขั้นตอนการวิเคราะห์ ความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การวางแผนกลยุทธ์ ด้านการบริหารความเสี่ยง การติดตาม ประเมินผลการบริหารความเสี่ยงขององค์กร เมื่อจัดตั้งทีม บริหารความเสี่ยงได้แล้ว ขั้นตอนที่สำคัญ ต่อไปคือการวางขอบเขตและวัตถุประสงค์ของงานบริหารความเสี่ยง

2. การระบุความเสี่ยงขององค์กร หลังจากที่ได้มีการจัดตั้งทีมบริหารงานความเสี่ยงแล้ว ทางทีมงานมีหน้าที่ในการเก็บข้อมูลความเสี่ยงขององค์กร โดยศึกษาร่วมกับหน่วยงาน ต่างๆ ของ องค์กรเพื่อระบุความเสี่ยงที่องค์กรเผชิญ ซึ่งตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก วิธีการที่นิยมใช้กัน ตอนนี้คือ การประชุมเพื่อระบุความเสี่ยงร่วมกัน ในขั้นตอนนี้ควรมีการเก็บข้อมูลการสูญเสียที่เกิดขึ้นเพื่อจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานขั้นต่อไป

3. การประเมินความเสี่ยงขององค์กร การประเมินผลกระทบความเสี่ยงต่อองค์กรสามารถ จัดทำแยกเป็นความถี่ และความรุนแรงของความสูญเสียสำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภท เพื่อการ วางแผนมาตรการจัดการความเสี่ยงจึงต้องอาศัยข้อมูลความถี่และความรุนแรงในการเลือกวิธีการที่ จะสามารถรองรับความเสี่ยงได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม

4. การสร้างแผนภูมิความเสี่ยง ขั้นตอนต่อมาคือการสร้างแผนภูมิความเสี่ยงเพื่อ ผู้บริหาร และทุกคนในองค์กร ได้เห็นภาพรวมว่าความเสี่ยงมีการกระจายตัวตามความเสี่ยงที่รุนแรงอย่างไร ทั้งนี้เพื่อผู้บริหารความเสี่ยงสามารถเลือกจัดการกับความเสี่ยงที่มีความสำคัญมาก

5. การวิเคราะห์และวางแผนกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม ในขั้นเริ่มต้น โดย ส่วนมากผู้บริหารจะเริ่มจัดการกับความเสี่ยงที่อยู่ในเขตที่รุนแรงก่อน แล้วจึงลดระดับลงมา ตามเพื่อ ลดความถี่และความรุนแรงของความสูญเสียให้มาอยู่ในเขตที่เป็นความเสี่ยงรองลงมาใน แผนภูมิ ความเสี่ยง หลังจากได้จัดการความเสี่ยงที่ควร ได้รับการจัดการก่อนและหลังแล้ว ขั้นต่อไป คือการ วางแผนกลยุทธ์ในการจัดการกับความเสี่ยงโดยควรคำนึงถึงต้นทุนและผลประโยชน์ ที่จะได้รับ ภายใต้งานเลือกต่างๆ พิจารณาจากสี่ทางเลือกหลักคือ

1. การรับหลักเลียงความเสี่ยง
2. การรับความเสี่ยงไว้เอง
3. การควบคุมความสูญเสีย
4. การถ่ายโอนความเสี่ยง

6. การติดตามประเมินผลแผนกลยุทธ์ การบริหารความเสี่ยง เมื่อได้ทางเลือกที่ เหมาะสมในการบริหารความเสี่ยง ทีมผู้บริหารความเสี่ยงต้องกำหนดแผนบริหารความเสี่ยงที่จะต้องร่วมกันปฏิบัติ ความเสี่ยงบางรายการเป็นความเสี่ยงเฉพาะที่เกิดจากหน่วยงานใดหน่วยงาน หนึ่งขององค์กร เท่านั้นแต่ความเสี่ยงหลายรายการเป็นความเสี่ยงที่ทุกฝ่ายมีส่วนก่อให้เกิด การนำแผนกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงไปสู่การปฏิบัติจึงต้องอาศัยความเข้าใจและความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การติดตามประเมินผลจะช่วยให้ทีมบริหารความเสี่ยงได้ข้อมูลเพิ่มเติมไปใช้เพื่อปรับปรุงกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

สรุปได้ว่างานบริหารความเสี่ยงจะต้องอาศัยทีมงานและการปฏิบัติงานร่วมกันทุกฝ่ายและจะต้องมีการดำเนินการตามขั้นตอนคือเริ่มจาก ค้นหาความเสี่ยงในองค์กร ประเมินและจัดลำดับความเสี่ยง การดำเนินการควบคุมความเสี่ยง เพื่อยอมรับ ลด กระจายหรือหยุดความเสียหายที่จะเกิด และในการแก้ปัญหาจะต้องมีการบันทึกการแก้ไข และมีการติดตามประเมินผลเพื่อให้ความเสี่ยงเป็นที่ยอมรับได้ขององค์กรและลดความเสียหายที่จะเกิดกับองค์กรให้น้อยที่สุด

2.5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตลาดอุตสาหกรรม

ตลาดอุตสาหกรรมหรือตลาดธุรกิจเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้าอุตสาหกรรมไปยัง ผู้ใช้ทางอุตสาหกรรมโดยผู้ผลิต ทั้งนี้อาจจะต้องอาศัยคนกลางในการช่วยกระจายสินค้าไปยังผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม ผู้บริหารการตลาดจำเป็นต้องตระหนักถึงพฤติกรรมผู้ซื้อหรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม ตลอดจนสภาพแวดล้อมของตลาดอุตสาหกรรม โดยประกอบไปด้วย สังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สภาพของการแข่งขันในท้องตลาดและรัฐบาล การตลาดอุตสาหกรรม เป็นการปฏิบัติของธุรกิจในการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการจากผู้ผลิตไปยังผู้ใช้อุตสาหกรรมเพื่อเป็นการผลิตชิ้นส่วนให้กับสินค้าและบริการอื่นๆ เพื่อจำหน่ายและสร้างกำไรในกระบวนการซื้อของธุรกิจหรือองค์กร ผู้ซื้อตลาด

อุตสาหกรรมจะต้องตัดสินใจว่าผลิตภัณฑ์และบริการใดที่องค์กรต้องการซื้อ หรือจำเป็นต้องใช้ตลาดอุตสาหกรรมและพฤติกรรมผู้ซื้อตลาดอุตสาหกรรมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด ตลาดอุตสาหกรรม เป็นกิจกรรมทางการตลาดที่มุ่งเน้นไปยังผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม เช่น องค์กรธุรกิจหรือสถาบันซึ่งซื้อสินค้าหรือบริการ เพื่อนำสินค้าไปใช้ในการผลิตสินค้าและบริการในการดำเนินธุรกิจขององค์กรนั้นๆ

2.5.1. ลักษณะและความสำคัญของตลาดอุตสาหกรรม

ตลาดอุตสาหกรรมนั้นมีลักษณะที่แตกต่างจากตลาดผู้บริโภคได้อย่างชัดเจน โดยมีลักษณะและความสำคัญดังต่อไปนี้ ผู้บริโภคโดยทั่วไปไม่ค่อยจะได้สัมผัสกับตลาดอุตสาหกรรม เนื่องจากผู้ซื้อจำนวนน้อยรายกว่าผู้ซื้อตลาดผู้บริโภค จึงทำให้ไม่รู้ถึงปริมาณของสินค้าอุตสาหกรรมที่ซื้อขายกันในตลาด แต่ความเป็นจริงแล้ว ปริมาณสินค้าอุตสาหกรรมมีปริมาณมาก สินค้าที่เป็นผลผลิตทางเกษตร เหมือนแร่ ป่าไม้และทะเล ซึ่งถือว่าเป็นสินค้าอุตสาหกรรมก็มีปริมาณอย่างมาก ตลาดอุตสาหกรรมจะมีความซับซ้อนและขยายตัวกว้าง ซึ่งเห็นได้จากการที่ต้องซื้อขายหลายครั้ง เพื่อที่จะทำการผลิตสินค้าชิ้นหนึ่ง ตลาดของสินค้าอุตสาหกรรมจะเป็นผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม ซื้อไปเพื่อใช้ในการผลิตหรือดำเนินงาน เช่น โรงงาน บริษัทธุรกิจ รัฐบาล ส่วนตลาดของสินค้าผู้บริโภคจะเป็นผู้บริโภคคนสุดท้ายไม่ว่าจะซื้อไปเพื่อบริโภคเองหรือซื้อให้ผู้อื่นบริโภค วิธีการซื้อขายสินค้าของตลาดอุตสาหกรรมจะซื้อเป็นปริมาณมาก ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในด้านการผลิตหรือการดำเนินงาน การซื้อมีหลายขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การตัดสินใจซื้อต้องใช้บุคคลหลายระดับช่วยในการตัดสินใจซื้อ เนื่องจากสินค้าอุตสาหกรรมมีราคาสูง โดยเฉพาะเครื่องจักรจึงจำเป็นต้องใช้เวลาในการตัดสินใจซื้อสินค้าและส่วนมากจะมีเงื่อนไขการซื้อขายตลอดจนการให้บริการ แต่ในกรณีสินค้าอุปโภคบริโภคจะเป็นการซื้อปริมาณน้อย แต่จะซื้อบ่อยครั้ง ซื้อด้วยความพอใจส่วนตัวไม่จำเป็นต้องมีบุคคลหลายระดับมาช่วยในการตัดสินใจซื้อสินค้า

2.5.2. ประเภทของสินค้าอุตสาหกรรม

สินค้าอุตสาหกรรม (Industrial Goods) เป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซื้อสินค้าเพื่อนำไปใช้ในการผลิตและขายต่อ ส่วนใหญ่การซื้อสินค้าอุตสาหกรรมเป็นการซื้อในจำนวนมากๆ ทั้งนี้จะต้องมีการพิจารณาก่อนตัดสินใจซื้อสินค้า เนื่องจากสินค้าบางอย่างมีราคาสูงและต้องจ่ายเงินจำนวนมาก สินค้าอุตสาหกรรมสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ วัตถุดิบและชิ้นส่วนประกอบสินค้าประเภททุน และวัสดุสิ้นเปลืองและบริการ วัตถุดิบและชิ้นส่วนประกอบ (Materials and Parts) เป็นสินค้าที่นำมาใช้

ในกระบวนการผลิตโดยตรง ประกอบด้วย วัตถุดิบ (Raw Materials) วัตถุดิบที่ผลิตแล้ว (manufactured materials) และวัสดุหรือชิ้นส่วนประกอบ (Component Materials) สินค้าประเภททุน (Capital Items) เป็นสินค้าที่ใช้ในกระบวนการผลิต มีขนาดใหญ่ ราคาสูง อายุการใช้งานนาน ซึ่งประกอบด้วย สิ่งติดตั้ง (Installation) และอุปกรณ์ประกอบ (Accessory Equipment) วัสดุสิ้นเปลืองและบริการ (Supplies and Services) เป็นสิ่งที่ช่วยในการดำเนินการผลิตและสนับสนุนการทำงานขององค์กร ไม่ได้เป็นชิ้นส่วนที่อยู่ในสินค้าสำเร็จรูปแต่จัดเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ได้แก่ วัสดุบำรุงรักษาทำความสะอาด วัสดุซ่อมแซม วัสดุในการดำเนินงาน ค่าใช้จ่ายซ่อมบำรุง ค่าบริการและค่าใช้จ่ายต่างๆ เป็นต้น

2.5.3. กระบวนการตัดสินใจซื้อของตลาดอุตสาหกรรม

2.5.3.1 กระบวนการซื้อของตลาดอุตสาหกรรม กระบวนการซื้อจะเริ่มต้นจากเมื่อมีผู้ใดผู้หนึ่งตระหนักถึงปัญหาหรือมีความต้องการ ซึ่งจะสามารถตอบสนองความต้องการนี้ได้โดยการได้มาของสินค้าหรือบริการ ขั้นตอนต่อไปผู้ซื้อจะกำหนดความต้องการทั่วไป ซึ่งเป็นการระบุคุณลักษณะทั่วไป คุณภาพของสินค้าที่ต้องการ องค์กรที่ทำหน้าที่จัดซื้อจะต้องกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์ทางเทคนิคเพื่อหาวิธีการลดต้นทุน ผู้ซื้อจะเข้าสู่ขั้นตอนการเสาะหาผู้ขายที่มีคุณภาพ เพื่อค้นหาผู้ขายรายที่ดีที่สุด ผู้ซื้อจะประเมินผู้ขายเพื่อให้มั่นใจว่าผู้ขายสามารถผลิตและส่งมอบสินค้าให้ตรงตามความต้องการและมีบริการหลังขาย เมื่อผู้ซื้อตัดสินใจเลือกผู้ขาย ผู้ซื้อจะทำการเจรจาต่อรองเพื่อทำการซื้อขาย เพื่อให้ได้ข้อตกลงในการซื้อขายที่ดีที่สุดสำหรับธุรกิจ หลังจากการซื้อขายจบลงผู้ซื้อจะทำการตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ขาย การตัดสินใจซื้อของผู้ใช้สินค้าอุตสาหกรรม ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามสถานการณ์การซื้อ การซื้อในครั้งแรก จะมีความซับซ้อนมาก โดยจะปฏิบัติตามกระบวนการทุกขั้นตอน ถ้าหากเป็นการซื้อซ้ำเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหรือการซื้อซ้ำเป็นประจำ จะมีความซับซ้อนน้อย ผู้ซื้อสามารถข้ามบางกระบวนการได้ โดยส่วนใหญ่ผู้ซื้อจะซื้อซ้ำจากผู้ขายเดิม

2.5.3.2 กระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าในตลาดอุตสาหกรรม

การตัดสินใจซื้อสินค้าในตลาดอุตสาหกรรม มีลักษณะและกระบวนการแตกต่างจากตลาดผู้บริโภคเป็นอย่างมากทั้งในส่วนของผู้เกี่ยวข้อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อในตลาดอุตสาหกรรม รวมไปถึงกระบวนการในการตัดสินใจซื้อสินค้า โดยตลาดอุตสาหกรรมมีกระบวนการตัดสินใจ ดังนี้

1. การตระหนักถึงปัญหา (Problem Recognition) อาจเกิดขึ้นได้ทั้งจากแรงกระตุ้นภายในและภายนอก
2. การกำหนดความต้องการทั่วไป (General Need Description) ซึ่งเป็นการระบุลักษณะทั่วไปและคุณภาพของสินค้าที่ต้องการ
3. การกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์ (Product Specification) เป็นการกำหนดคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์หรือสินค้าและวัตถุดิบที่ต้องการซื้อ โดยผู้ใช้หรือผู้มีอิทธิพลเป็นผู้ให้ข้อมูลและคำปรึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ ซึ่งอาจเป็นวิศวกร
4. การเสาะหาผู้จัดหา (Supplier Search) เพื่อค้นหาผู้จำหน่ายรายที่ดีที่สุดผู้ซื้อสามารถรวบรวมรายชื่อของผู้จัดหาที่มีคุณสมบัติตามต้องการได้ ซึ่งอาจทำได้โดยการหาจากกรมการค้าอินเตอร์เน็ตหรือโทรศัพท์ไปขอคำแนะนำจากกิจการอื่น
5. การชักชวนผู้จัดหาให้ทำการเสนอราคา (Proposal Solicitation) การที่ผู้ซื้อทำการชักชวนให้ผู้จัดหาที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ต้องการให้ทำการเสนอราคา
6. การคัดเลือกผู้จัดหา (Supplier Selection) ศูนย์กลางการซื้อจะกำหนดจัดลำดับความสำคัญและคุณสมบัติที่ผู้ซื้อต้องการก่อนการเลือกผู้จัดหา
7. การกำหนดคุณลักษณะเฉพาะการสั่งซื้อประจำ (Order – Routine Specification) ผู้ซื้อจะกำหนดคุณสมบัติและพิจารณาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ต้องการในการสั่งซื้อขั้นสุดท้าย
- 8 การทบทวนการปฏิบัติงาน (Performance Review) ผู้ซื้อจะทบทวนการทำงานของผู้จัดหาที่ได้รับคัดเลือกไว้

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซื้อในตลาดอุตสาหกรรม เนื่องจากการซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบในตลาดอุตสาหกรรม มีการซื้อในปริมาณมากและมีมูลค่าในการซื้อสูง จึงมีผู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซื้อที่มากกว่าการซื้อในตลาดผู้บริโภค กลุ่มของผู้จัดทำการศึกษาขององค์การซื้อ เรียกกันว่า ศูนย์กลางซื้อ ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้ริเริ่ม ผู้ใช้ ผู้มีอิทธิพล ผู้ตัดสินใจ ผู้อนุมัติ ผู้ซื้อ และผู้ควบคุม สรุป

กระบวนการตัดสินใจซื้อนั้น จะเกี่ยวข้องกับ 8 ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าในตลาดอุตสาหกรรม ซึ่งผู้ซื้อจะต้องตัดสินใจว่าจะทำการสั่งซื้อหรือยกเลิกจากผู้ขายรายนั้นๆ

2.6.ภาพรวมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าแสงสว่างในประเทศไทย

จากสถานะเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลให้การแข่งขันทางด้านเทคโนโลยีในระบบแสงสว่างมีการพัฒนาและเติบโตอย่างมาก โดยเฉพาะเทคโนโลยีในการประหยัดพลังงานและความสะดวกสบายภายในที่พักอาศัยความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตและผู้ประกอบการในตลาดเป็นอย่างมาก ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีหลายๆ อย่างได้ส่งผลกระทบต่อสินค้าบางประเภท ทำให้ความต้องการในตลาดลดลงอย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมหลอดไฟส่องสว่างแบบแอลอีดี (LED Lighting) ของไทยในปัจจุบันกำลังอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนถ่ายเทคโนโลยี และกำลังเติบโตไปพร้อมกับตลาดโลกที่มีอัตราการเติบโตปีเฉลี่ยสูงถึงราว 35% การเติบโตของตลาดจะเป็นการเพิ่มโอกาสสำหรับการลงทุนที่มากขึ้น ประกอบกับการสร้างโอกาสในอุตสาหกรรมจากการผลิตไปสู่การบริการมากขึ้น โดยในระยะยาวต้องศึกษาเทคโนโลยีที่ใกล้เคียงกันควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้ อัตราการเติบโตปีเฉลี่ยที่สูงถึงราว 35% เป็นผลสืบเนื่องมาจากการเข้ามาของเทคโนโลยี SSL (Solid-State Lighting) ในช่วงปี 2000 ซึ่งในช่วงเวลานั้น SSL ถือว่าเป็นเทคโนโลยีใหม่สำหรับอุตสาหกรรมหลอดไฟส่องสว่างทั่วโลก ที่ใช้แหล่งกำเนิดแสงของหลอดไฟมาจากแอลอีดี (Light-Emitted Diode: LED) โดยภายในระยะเวลาเพียงแค่ 10 ปี หลังจากการเข้ามาของ SSL หลอดไฟส่องสว่างแบบแอลอีดีถูกพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วจนสามารถที่จะแข่งขันกับหลอดไฟส่องสว่างแบบดั้งเดิมได้ ซึ่งในปัจจุบันหลอดไฟประเภทนี้สามารถที่จะสร้างข้อได้เปรียบที่ดีกว่าหลอดไฟส่องสว่างแบบดั้งเดิมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของประสิทธิภาพ (efficacy) ที่สูงกว่าเกือบ 50% รวมไปถึงค่าความถูกต้องของสี (Color Rendering Index: CRI) และค่าสีของแสงไฟจากอุณหภูมิหลอด (Correlated Color Temperature: CCT) ซึ่งทำให้ได้ภาพที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากกว่า นอกจากนี้ อายุการใช้งานยังยาวนานกว่า 2-5 เท่า (life time) หากมีการพิจารณาโดยรวม ประมาณการได้ว่าหลอดไฟส่องสว่างแบบแอลอีดีจะสามารถลดค่าไฟฟ้าได้ถึง 80% ส่งผลให้ผู้บริโภคเริ่มเปลี่ยนพฤติกรรมหันมาใช้หลอดไฟประเภทนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ประเทศไทยหันมาใช้หลอดไฟส่องสว่างแบบแอลอีดีมากขึ้น อีกทั้งตลาดในประเทศยังมีทิศทางการเติบโตตามตลาดโลก แม้ว่าตลาดหลอดไฟส่องสว่างแบบแอลอีดีส่วนใหญ่จะอยู่ที่ยุโรป จีน สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ซึ่งมีมูลค่าของตลาดรวมกันกว่า 70% ของมูลค่าตลาดทั้งหมดทั่วโลก

ประเภท	มูลค่า : ล้านบาท					อัตราการเติบโต (%)					สัดส่วน (%)				
	2560	2561	2562	2562 (ค.อ. & ค.)	2563 (ค.อ. & ค.)	2560	2561	2562	2562 (ค.อ. & ค.)	2563 (ค.อ. & ค.)	2560	2561	2562	2562 (ค.อ. & ค.)	2563 (ค.อ. & ค.)
1. สหรัฐอเมริกา	131.83	107.92	113.73	113.73	160.97	-34.03	-18.01	5.38	3.38	41.34	7.31	6.99	8.38	8.38	15.76
2. จีน	280.14	317.04	232.78	232.78	122.11	-22.33	13.17	-26.38	-26.38	-47.34	19.36	20.33	18.13	18.13	11.95
3. เกาหลี	95.87	98.18	88.93	88.93	78.11	-42.67	2.38	-11.41	-11.41	-10.17	5.32	6.38	6.77	6.77	7.61
4. เยอรมนี	181.64	177.62	185.47	185.47	73.78	-8.12	-2.21	-41.75	-41.75	-28.78	10.09	11.58	9.86	9.86	7.22
5. สวิส	137.88	114.38	75.13	75.13	71.53	-7.62	-16.98	-34.43	-34.43	-4.79	7.66	7.42	5.82	5.82	7.08
6. ญี่ปุ่น	85.56	80.94	70.43	70.43	99.73	-5.68	-5.46	-12.98	-12.98	-15.19	4.75	5.24	5.48	5.48	5.82
7. เบลเยียม	25.81	29.74	86.97	86.97	45.08	3.45	15.45	232.23	232.23	-51.45	1.43	1.95	7.71	7.71	-4.78
8. อิตาลี	195.91	96.18	73.02	73.02	87.48	3.38	-30.93	-24.07	-24.07	-34.96	10.88	6.23	5.68	5.68	4.61
9. ฝรั่งเศส	88.36	67.71	49.33	49.33	45.23	33.21	-15.74	-27.14	-27.14	-12.57	4.48	4.38	3.84	3.84	4.23
10. เวียดนาม	34.09	35.88	31.72	31.72	82.11	-54.39	6.37	-11.39	-11.39	1.34	2.08	2.32	2.47	2.47	5.14
11. อินเดีย	62.96	48.33	34.33	34.33	28.74	50.98	-22.88	-28.27	-28.27	-17.87	3.58	3.14	1.71	1.71	2.81
12. มาเลเซีย	60.88	46.94	52.83	52.83	27.28	-1.84	-12.65	12.12	12.12	-48.15	5.37	3.04	4.18	4.18	2.67
13. จีน	-48.90	23.37	29.72	29.72	25.82	-17.09	-32.20	27.16	27.16	-13.13	2.72	1.81	2.32	2.32	2.53
14. ออสเตรเลีย	0.00	0.02	0.00	0.00	20.32	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.99
15. อินเดีย	-37.29	39.38	31.83	31.83	20.31	-30.83	5.55	-19.12	-19.12	-36.21	2.07	2.55	2.48	2.48	1.99
รวม 15 ประเทศ	1,469.8	1,284.9	1,884.5	1,884.5	859.6	-14.46	-12.10	-13.34	-13.34	-20.34	81.13	83.14	84.48	84.48	84.13
รวมอื่นๆ	318.7	268.3	199.2	199.2	181.9	-27.34	-23.87	-23.49	-23.49	-48.71	18.87	16.98	15.52	15.52	15.88
รวมทุกประเทศ	1,888.47	1,553.23	2,083.71	2,083.71	1,041.58	-17.23	-14.22	-14.88	-14.88	-30.83	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ภาพที่ 2.1 ตลาดส่งออก 15 อันดับแรกของไทยรายประเทศ

ที่มา : กระทรวงอุตสาหกรรม, 2563.

ตั้งแต่ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา หลอดไฟประเภทนี้เริ่มเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมมากขึ้นในไทย โดยปี 2015 มูลค่าของตลาดมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นถึงราว 36% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ซึ่งปรับขึ้นมาอยู่ที่ราว 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (~0.4% ของมูลค่าตลาดไฟส่องสว่างแบบแอลอีดีทั่วโลก) สอดคล้องกับทิศทางการเติบโตของตลาดทั่วโลก ทั้งนี้ คาดว่าปีนี้ มูลค่าของตลาดในไทยมีแนวโน้มที่จะปรับตัวเพิ่มขึ้นไปอยู่ที่ราว 115 – 120 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จากแนวโน้มการนำเข้าของไทยซึ่งคิดเป็น 90% ของมูลค่าตลาดในไทยที่มีการปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยมูลค่าการนำเข้าของไทยในไตรมาส 1 ของปี 2016 มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นถึงราว 20% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ขณะที่ด้านอุปทานของไทยก็มีผู้ประกอบการหลอดไฟประเภทนี้กว่า 100 บริษัทที่ดำเนินกิจการครอบคลุมตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (value chain) ตั้งแต่การผลิตชิป การประกอบหลอดไฟ การออกแบบแสง

และการติดตั้ง โดยนับแต่ต้นปี 2015 มาจนถึงปัจจุบัน มีผู้ประกอบการที่ยื่นขอสิทธิประโยชน์จากบีโอไออย่างต่อเนื่อง คิดเป็นมูลค่ารวมอยู่ที่ราว 4.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันไทยยังต้องพึ่งพาการนำเข้าจากจีนอยู่เป็นส่วนใหญ่ราว 80% ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด เนื่องจาก จีนมีข้อได้เปรียบในเรื่องของต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า

ทั้งนี้ประเทศไทยยังมีโอกาสที่จะพัฒนาและเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมนี้ได้ในระยะนี้ จากขนาดตลาดของไทยในปัจจุบันประกอบกับแนวโน้มการเติบโตของตลาดโลก สัดส่วนการใช้หลอดไฟส่องสว่างแบบแอลอีดียังมีอยู่แค่ราว 30% ของตลาดหลอดไฟส่องสว่างทั้งหมด นับว่าตลาดยังมีพื้นที่ที่จะเติบโตได้อีกราว 5 ปีต่อจากนี้กว่าจะถึงจุดอิ่มตัว ทั้งนี้ ไทยมีโอกาที่จะจับตลาดในประเทศที่เพิ่มขึ้นได้ด้วยการพัฒนาศักยภาพห่วงโซ่อุปทานในทุกช่วง ซึ่งมีโอกาสและความท้าทายแตกต่างกันไป โดยอีไอซีมองว่าโอกาสน่าจะมีอยู่ในช่วงของอุตสาหกรรมปลายน้ำที่เป็นส่วนของการออกแบบแสงและการติดตั้งมากกว่าอยู่ในส่วนของการผลิตของอุตสาหกรรมกลางน้ำ เนื่องจากอุตสาหกรรมกลางน้ำของไทยยังมีความท้าทายในเรื่องของการจัดการต้นทุนอยู่ เมื่อเทียบกับผู้เล่นรายใหญ่อย่างจีนที่มีข้อได้เปรียบในด้านของปริมาณ รวมไปถึงในระยะยาวยังมีข้อกังวลในเรื่องของเทคโนโลยีของแผงส่องสว่างแบบโอแอลอีดี (Organic Light-Emitted Panel: OLED Panel) ที่จะเข้ามาทดแทน ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อผู้เล่นในอุตสาหกรรมกลางน้ำได้ ขณะที่อุตสาหกรรมปลายน้ำมีโอกาสที่จะสร้างข้อได้เปรียบในเรื่องของการตอบสนองต่อความต้องการที่เฉพาะเจาะจงของตลาดภายในประเทศได้ รวมถึงยังสามารถที่จะต่อยอดได้แม้ว่าจะมีเทคโนโลยีทดแทนใหม่เข้ามาในระยะต่อไป ทั้งนี้ ปัจจุบันภาครัฐได้ออกมาตรการส่งเสริมการลงทุนต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการที่จะมาลงทุนในอุตสาหกรรมนี้อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในรูปแบบของ super cluster และ/หรือ การลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เป็นต้น โดยการลงทุนในอุตสาหกรรมนี้ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ได้สิทธิประโยชน์สูงสุดอีกด้วย ทั้งนี้ จะช่วยผลักดันให้อุปทานของประเทศไทยมีการขยายตัวขึ้น ตามลำดับ นอกจากนี้ ภาครัฐยังได้ออกมาตรการส่งเสริมการใช้หลอดไฟส่องสว่างแบบแอลอีดีในประเทศ ตามแผนอนุรักษ์พลังงาน 20 ปี (Energy Efficiency Plan 2015 – 2036; EEP2015) เพื่อที่จะลดปริมาณการใช้พลังงานของประเทศลง โดยมีโครงการนำร่องใช้ในอาคารของรัฐ เช่น โครงการเปลี่ยนหลอดไฟส่องสว่างของถนนแบบดั้งเดิม

เป็นหลอดแบบแอลอีดีจำนวน 200,000 ดวง ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ด้วยงบประมาณราว 140 ล้านบาท เป็นต้น ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้ความต้องการใช้ภายในประเทศมีการปรับตัวสูงขึ้น

2.7.มาตรฐานผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมหลอดไฟ

สินค้าต้องมีมาตรฐานและมาตรฐานที่ใช้ตรวจสอบได้คือ มอก. ที่น้อยกว่ามาตรฐานผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม เพราะทุกเครื่องหมายการค้าบอกว่าตัวเองเป็นสินค้าที่ดี แต่ มอก. จะเป็นตัวช่วยผู้บริโภคให้ตรวจสอบได้ มั่นใจได้ว่าสินค้านั้นมีมาตรฐานจริง มาตรฐานผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม (มอก.) (Thai Industrial Standard) หมายถึงข้อกำหนดทางวิชาการที่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ผลิต ในการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพในระดับที่เหมาะสมกับการใช้งานมากที่สุดโดยจัดทำออกมาเป็นเอกสารและจัดพิมพ์เป็นเล่ม ภายในมอก.แต่ละเล่มประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ เช่น เกณฑ์ทางเทคนิค คุณสมบัติที่สำคัญ ประสิทธิภาพของการนำไปใช้งาน คุณภาพของวัตถุดิบที่นำมาผลิต และวิธีการทดสอบ เป็นต้น ปัจจุบันสินค้าที่สมอ. กำหนดเป็นมาตรฐานปัจจุบันมีอยู่กว่า 2,000 เรื่อง ครอบคลุมสินค้าที่เราใช้ อยู่ในชีวิตประจำวันหลายๆ ประเภท ได้แก่ ประเภทอาหาร เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ สิ่งทอ เป็นต้น

ตรามาตรฐานมอก.มี 2 แบบคือ

1. เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไป ที่ผู้ผลิตสามารถยื่นขอการรับรองด้วยความสมัครใจเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดมาตรฐาน

2. เครื่องหมายมาตรฐานบังคับ เป็นเครื่องหมายผลิตภัณฑ์ที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ผลิตต้องทำตามมาตรฐาน และต้องแสดงเครื่องหมายผลิตภัณฑ์ เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค

ตรามอก. ประกอบด้วยหมายเลขชุดแรก ไว้บอกลำดับที่ในการออกเลข กับหมายเลขชุดหลัง ไว้บอกปี พ.ศ.ที่ออกเลข

มาตรฐานมอก.ที่เกี่ยวกับหลอดไฟฟ้า

1. มอก. 236-2533 หมายถึง มาตรฐานชนิดทั่วไปสำหรับหลอดฟลูออเรสเซนต์ จะกำหนดเกณฑ์ด้านคุณภาพเกี่ยวกับคุณสมบัติทางไฟฟ้า อายุการใช้งาน รูปร่างและมิติของหลอด เช่น ขั้วหลอดทั้งสองข้างต้องผ่านร่องขนานที่มีระยะเหมาะสมตามแนวยาวที่รองรับหลอดได้โดยอิสระหลอดต้องจุดติดสว่างอย่างสมบูรณ์ ภายในระยะเวลาที่ระบุ และยังคงติดสว่างอย่างต่อเนื่อง ค่าเริ่มต้นของกำลังไฟฟ้าและแรงดันไฟฟ้าตามเกณฑ์ รวมทั้งค่าเริ่มต้นฟลักซ์การส่องสว่างของหลอดต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 92 ของค่าที่กำหนด เป็นต้น

2. มอก. 1506-2541 หมายถึง มาตรฐานชนิดทั่วไปสำหรับบัลลาสต์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้กับไฟฟ้ากระแสสลับสำหรับหลอดฟลูออเรสเซนต์ จะกำหนดลักษณะเฉพาะ คือ อุณหภูมิใช้งานสูงสุดที่กำหนดของผิวนอกของบัลลาสต์ กระแสไฟฟ้าที่กำหนดของตัวจ่าย ความถี่และแรงดันไฟฟ้าที่กำหนด โดยมีการจำแนกและควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ รวมทั้งมีการติดตามตรวจสอบผลเป็นระยะด้วย

3. มอก. 344-2549 หมายถึง มาตรฐานบังคับสำหรับขั้วรับหลอดฟลูออเรสเซนต์และขั้วรับสตาร์ทเตอร์ จะกำหนดลักษณะที่ต้องการด้านเทคนิคและมิติ เพื่อกำหนดความปลอดภัยและความพอดีในการสวมหลอดเข้ากับขั้วรับหลอด และสตาร์ทเตอร์เข้ากับขั้วรับสตาร์ทเตอร์ โดยผลิตภัณฑ์ต้องได้รับการออกแบบและทำขั้วรับให้อยู่ในลักษณะที่สามารถทำงานได้ตามปกติ ไม่ทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้ใช้ มีการป้องกันช็อกไฟฟ้า ฉนวนต้องไม่เสื่อมคุณภาพ และจุดต่อต่างๆ ต้องไม่หลุดหลวม ทนทานต่อการใช้งาน

4. มอก. 956-2533 หมายถึง มาตรฐานบังคับสำหรับหลอดฟลูออเรสเซนต์ เฉพาะด้านความปลอดภัย จะเน้นไปยังหลอดฟลูออเรสเซนต์ที่ใช้กับไฟฟ้ากระแสสลับสำหรับการให้แสงสว่างทั่วไป (แต่ไม่รวมหลอดฟลูออเรสเซนต์ชนิดขั้วหลอดเดี่ยว) โดยกำหนดให้ขั้วหลอดต้องติดแน่นอยู่กับหลอดและมีความทนทานต่อโมเมนต์บิด ความต้านทานของฉนวนระหว่างฝารอบกับขั้วหลอดต้องไม่น้อยกว่า 2 เมกะโอห์ม รวมทั้งมีรูปร่างและมิติเป็นไปตามข้อกำหนดแต่ละประเภท

5. มอก. 885-2532 หมายถึง มาตรฐานทั่วไปสำหรับบัลลาสต์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้กับไฟฟ้ากระแสสลับ เฉพาะด้านความปลอดภัย จะเน้นไปยังการทำงานของบัลลาสต์เพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใช้งานและสภาพแวดล้อม ทั้งในภาวะการทำงานปกติและภาวะผิดปกติ (อย่างการไม่ได้ใส่หลอด

หรือใส่หลอดไม่ครบทุกหลอด หลอดจุดไม่ติดเนื่องจากใส่หลอดข้างใดข้างหนึ่งขาด หลอดเสื่อมสภาพ หรือเกิดการลัดวงจรของสตาร์ทเตอร์) โดยกำหนดแรงดันไฟฟ้าไม่เกิน 1,000 โวลต์ พร้อมสร้างขีดจำกัดของกระแสไฟฟ้าไว้ เป็นต้น

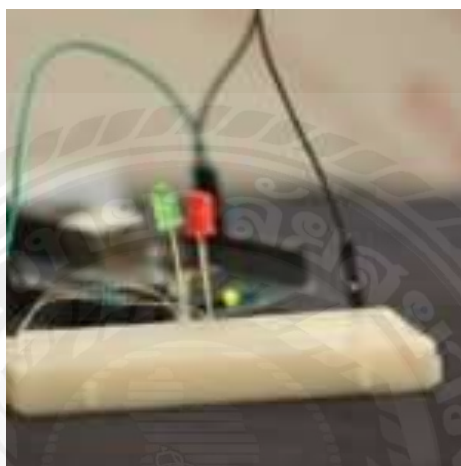
6. มอก. 1955-2551 หมายถึง มาตรฐานบังคับสำหรับบริษัทส่องสว่างและบริษัทซึ่งมีหน้าที่ในการให้กำเนิดหรือกระจายแสงเป็นหลัก เช่น ป้ายโฆษณาไดโอด, อุปกรณ์ส่องสว่างถนน หรือดวงโคมสาธารณะสำหรับใช้ภายนอกอาคาร และอุปกรณ์ส่องสว่างสำหรับการขนส่ง (ติดตั้งในรถโดยสารประจำทางหรือรถไฟ) เป็นต้น โดยเน้นตรงความเข้ากันได้ของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า พร้อมบอกขีดจำกัดสัญญาณรบกวนวิทยุ ซึ่งมีพิสัยความถี่ที่ครอบคลุมคือ 9 กิโลเฮิร์ตซ์ ถึง 400 จิกะเฮิร์ตซ์ เพื่อให้สามารถระบุสัญญาณรบกวนในขอบเขตที่สมเหตุสมผล ขณะเดียวกันก็ยังมีกำหนดยกเว้นทางวิทยุและความเข้ากันได้ทางแม่เหล็กไฟฟ้าอยู่ในระดับที่เพียงพอ

2.8.ประเภทและชนิดของหลอดไฟ LED

หลอดไฟ LED หรือ ไดโอดเปล่งแสง ซึ่งเป็นส่วนที่เปล่งแสงทำให้เรามองเห็นได้เมื่อกระแสไฟฟ้าไหลผ่านไดโอดเปล่งแสง เช่นเดียวกับ หลอดไฟทั่วไป ที่เราสามารถนำมาใช้เพื่อให้แสงสว่างในที่ต่างๆ เช่น อาคาร บ้านเรือน ที่อยู่อาศัย หรือ พื้นที่ต่างๆ ที่เราต้องการแสงสว่างในบริเวณนั้นๆ และหลอดไฟ LED ยังถูกนำมาใช้ในหลากหลายสถานการณ์มาก เพราะสามารถใช้งานได้ทั้งในร่ม และกลางแจ้ง เรียกได้ว่าถ้าโลกนี้ไม่มี หลอดไฟ ในยามค่ำคืนเราจะลำบากน่าดู คงต้องอาศัยเทียน หรือ ตะเกียง แบบสมัยโบราณ หลอดไฟแอลอีดี ได้เข้ามาแทนที่ หลอดไฟแบบเดิม เช่น หลอดไส้ หลอดนีออน (ฟลูออเรสเซนต์) หรือแม้กระทั่งหลอดที่มีกำลังวัตต์สูง เช่น หลอดเมทัลฮาไลด์ หรือ หลอดฮาโลเจน โดยมาในรูปแบบของ โคม LED เป็นที่ชัดเจนแล้วว่า หลอด LED สามารถนำมาใช้แทนหลอดไฟแบบเดิมได้เป็นอย่างดี

แอลอีดี (LED) ไดโอดเปล่งแสง ถือเป็นเทคโนโลยีเซมิคอนดักเตอร์อีกแบบหนึ่ง เพราะมันยอมให้กระแสไฟฟ้าไหลผ่านได้ แล้วเปล่งแสงสว่างออกมา ซึ่งนักวิทยาศาสตร์ได้ค้นพบมานานแล้ว แต่เนื่องจากแสงที่เปล่งออกมาน้อยมาก จึงทำให้ LED ในยุคนั้นไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร แต่ปัจจุบันเทคโนโลยีได้พัฒนาแอลอีดี LED ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นมาก จนสามารถนำมาใช้แทนหลอดไฟส่องสว่างแบบเดิมได้เป็นอย่างดี แล้วไฟแอลอีดีที่ว่ามันเป็นอย่างไร มีรูปแบบดังต่อไปนี้

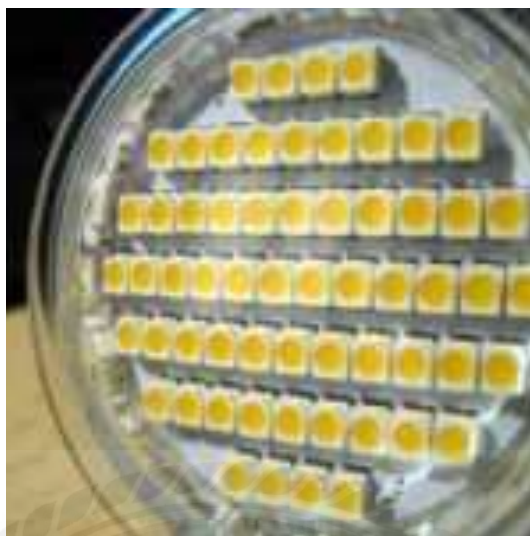
1. LED ขนาดเล็ก หรือ เรียกกันว่าเม็ดแอลอีดี เข้าสิ่งนี้เราจะพบเห็นได้เป็นประจำในอุปกรณ์ต่างๆ เช่น รีโมทโทรทัศน์ ไฟแสดงสถานะของทีวี จอคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ หรือ แม้กระทั่ง ไม้ติ่ง ซึ่งจะสังเกตได้จากอุปกรณ์ใด หรือ เครื่องใช้ไฟฟ้าใด ที่มีไฟแสดงสถานะ ล้วนแล้วแต่ใช้เจ้า LED ขนาดเล็กนี้ในการทำงานทั้งสิ้น เพราะคุณสมบัติในการเปล่งแสงของมันนี่เอง รวมถึงยังมีขนาดเล็ก และกินไฟน้อยอีกด้วย

ภาพที่ 2.2 ชนิด เม็ด Led ขนาดเล็ก

ที่มา : [www. https://www.sangfi.com](https://www.sangfi.com)

2. LED พลังงานสูง (High Power LED) แอลอีดีชนิดนี้ เป็นผลมาจากความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีเซมิคอนดักเตอร์ ที่มีความสามารถในการเปล่งแสงที่มีความเข้ม และความสว่างสูงขึ้นมา ลักษณะของ LED ชนิดนี้จะเป็นแผ่นชิป โดยทั่วไปมักจะมีสี่เหลี่ยม มีรูปทรง และขนาดที่แตกต่างกัน และเจ้า “LED พลังงานสูง” นี้แหละครับ ที่ในปัจจุบันได้ถูกนำมาผลิตเป็น หลอดไฟ LED และ โคมไฟ LED ที่มีมากมายหลากหลายแบบให้เราเลือกใช้ ซึ่งปัจจุบันไฟแอลอีดี มีประสิทธิภาพสูงขึ้นมาอีก แถมยังราคาถูกลงด้วย ช่วยประหยัดค่าไฟฟ้าลงได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 2.3 ชนิด LED พลังงานสูง
ที่มา : [www. https://www.sangfi.com](https://www.sangfi.com)

ชนิดของแอลอีดี (LED) หลักๆ แล้วจะมีอยู่ 2 ประเภทข้างต้นที่เราสามารถนำมาใช้แทนหลอดไฟแบบเดิมได้ นอกนั้นจะเป็นไฟแอลอีดี ที่ใช้กับเครื่องจักร และใช้ในงานอุตสาหกรรมต่างๆ ประเภทของ หลอดไฟแอลอีดี หลอดไฟแอลอีดี ปัจจุบันพบว่าถูกนำมาใช้แทนหลอดไฟแบบดั้งเดิมกันอย่างแพร่หลาย และประเภทที่นิยมนำมาติดตั้งใน บ้าน อาคาร โรงแรม และ โรงงาน อุตสาหกรรม หลักๆ แล้วจะมีอยู่ 2 ชนิด ดังนี้

1. หลอดไฟ LED BULB: หลอดแอลอีดี BULB (กระเปาะ) ได้ถูกนำมาใช้แทนหลอดไส้ (Incandescent) หรือหลอดตะเกียบ (ฟลูออเรสเซนต์) เป็นที่นิยมเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากหลอดแอลอีดีทรง BULB ปัจจุบันราคาถูกลงมาก และมีให้เลือกได้หลากหลายขนาดวัตต์ รูปทรงหลอดสวยงาม และที่สำคัญยังช่วยลดความร้อนที่มาจากตัวหลอดได้เป็นอย่างดี เรียกได้ว่าประหยัดทั้งค่าไฟ และอุณหภูมิภายในบ้านก็ลดลงด้วย

ภาพที่ 2.4 หลอดไฟ LED BULB

ที่มา : [www. https://www.sangfi.com](https://www.sangfi.com)

2. หลอดไฟ LED TUBE: สำหรับหลอดแอลอีดี TUBE (ทรงยาว) ได้ถูกนำมาใช้แทนหลอดนีออน หรือ หลอดฟลูออเรสเซนต์ T5 และ T8 ซึ่งปัจจุบันได้รับความนิยมอย่างมากเช่นกัน โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจ องค์กร ห้างสรรพสินค้า หรือ โรงงานอุตสาหกรรม ต่างๆ ที่ต้องการลดค่าใช้จ่ายลง จากการที่ของเดิมใช้เป็นหลอดนีออน 18w หรือ 36w โดยใช้เป็นจำนวนมาก ซึ่งหากเปลี่ยนมาใช้ หลอดไฟ LED TUBE ทั้งหมดจะช่วยประหยัดค่าไฟฟ้าลงได้อย่างมากเลยทีเดียว เป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 2.5 หลอดไฟ LED TUBE

ที่มา : [www. https://www.sangfi.com](https://www.sangfi.com)

จากประเภทของหลอดแอลอีดีข้างต้น ปัจจุบัน ไฟแอลอีดี ยังพัฒนาไปเป็นรูปทรงต่างๆ ตามหลอดไฟแบบเดิม และได้เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้สามารถทดแทนหลอดไฟฟ้ายาวเดิมได้ทั้งหมด อาทิเช่น หลอดทรงปิงปอง หลอดทรงจำปา หลอดทรงพาร์ หลอดทรงตะเกียบ เป็นต้น

ขั้วหลอดไฟ โดยหลักๆ แล้วขั้วหลอดไฟจะมีที่ใช้กันโดยทั่วไปไม่กี่ประเภทเท่านั้น แต่ยังมีขั้วหลอดไฟ ที่ใช้สำหรับหลอดพิเศษต่างๆ เช่น หลอดในเครื่องจักรกล หลอดเครื่องมือแพทย์ หลอดสำหรับฆ่าเชื้อ เป็นต้น แต่ในที่นี้จะมาแนะนำในส่วนของขั้วหลอดไฟ ที่เราใช้กันทั่วไป และพบเห็นได้บ่อยๆ ได้แก่

1. ขั้วแบบเกลียว

1.1 ขั้ว E14 : หรือที่เรียกกันว่า “ขั้วเล็ก” แต่ยังมีอีกขนาดคือ ขั้ว E12 ซึ่งพบไม่มากนัก โดยมากเป็นหลอดเฉพาะรุ่นเท่านั้น สำหรับขั้วหลอดไฟ E14 นั้นนิยมใช้กับหลอดรูปทรงจำปา หรือ ทรงกระบอกเล็ก โดยแต่เดิมหลอดทรงจำปานั้นจะเป็นแบบหลอดไส้ เวลาเปิดใช้งานไปสักพัก ตัวหลอดจะมีความร้อนสูงมาก ประมาณว่าหากเผลอไปจับเข้า อาจจะมีมือพองได้เลยครับ ขาวดีก็คือ ปัจจุบันหลอดแอลอีดีได้พัฒนาจนมีหลอดสำหรับ ขั้ว E14 ได้แล้ว โดยมีรูปทรงเหมือนกับหลอดไส้เดิม เช่น ทรงจำปา หรือ ทรงเปลวเทียน ซึ่งเมื่อเปิดไฟแล้วหลอดจะไม่ร้อน ช่วยลดความร้อนลงไปได้เยอะเลยทีเดียว

1.2 ขั้ว E27 : เป็นขั้วหลอดไฟ ที่พบเห็นกันได้มากที่สุด เพราะนิยมใช้กับหลอดไฟแบบต่างๆ ได้หลากหลาย เริ่มแรกเดิมที ขั้ว E27 จะนำมาใช้กับหลอดไส้ทรงน้ำเต้า หรือ ทรงอินแคน ซึ่งย่อมาจาก Incandescent และ ทรงปิงปอง ต่อมาได้พัฒนามาใช้ในหลอดประหยัดไฟแบบแท่ง หรือ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า หลอดตะเกียบ และในปัจจุบันนี้หลอดแอลอีดี ก็ได้ผลิออกมาตอบสนองผู้ใช้อย่างครบถ้วน โดยทรงที่นิยม คือ ทรงน้ำเต้า หรือ LED BULB นั่นเอง

1.3 ขั้ว E40 : ขั้วหลอดไฟ E40 เป็นขั้วหลอดเกลียวเหมือนกันกับ ขั้ว E27 แต่มีขนาดใหญ่กว่า สำหรับขั้วหลอดไฟ E40 นั้น นิยมใช้กับหลอดที่มีกำลังวัตต์สูงๆ เพื่อรองรับขนาดของหลอดที่ใหญ่ขึ้น โดยทั่วไปจะใช้กับหลอด “High Watt” ที่มีกำลังวัตต์มากกว่า 40w ขึ้นไป ซึ่งจะพบเห็นได้มากในโคมฟลักไดท์ หรือ โคมสปอร์ตไลท์ หลอดเมทัลฮาไลด์ และ หลอดไฮเพรสเชอร์โซเดียม ทรงกระบอก ส่วนหลอดทรงโบลิ่งจะใช้สำหรับโคมฝ่าชี หรือ เรียกกันว่า โคมไฮเบย์ หรือ

โคมโวล์เบย์ ทั้งนี้หลอดดังกล่าวจะต้องใช้ควบคู่กับ บัลลาสต์ และ อิกลไนเตอร์ ในการทำให้หลอดติด ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองอย่างมาก อีกทั้งหลอดยังมีความร้อนสูงมาก จนอุณหภูมิจึงร้อนมาใช้ในการอบสีให้แห้งเร็วขึ้น ปัจจุบันเทคโนโลยี LED ได้พัฒนามาเป็น โคมไฟสปอร์ตไลท์ LED (โคมฟลักซ์ไลท์) ซึ่งมีคุณภาพเทียบเท่ากับโคมวัตต์สูงแบบเดิม ติดตั้งง่าย น้ำหนักเบา และไม่ต้องใช้อุปกรณ์ต่อพ่วงใดๆ เลย

2. ขั้วแบบเจียว

2.1 ขั้ว G13 : ก็คือขั้วหลอดไฟนีออนนั่นเอง โดยจะนำมาใช้กับหลอดนีออน T8 (ฟลูออเรสเซนต์) ขนาดวัตต์ 18w (หลอดสั้น) และ 36w (หลอดยาว) ซึ่งหลอดนีออนเดิมนั้นต้องใช้ควบคู่กับ บัลลาสต์ และ สตาร์ทเตอร์ เพื่อให้หลอดติด หรือ ใช้กับ บัลลาสต์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเดียวก็ได้เหมือนกัน และปัจจุบันหลอดแอลอีดีได้มีการผลิตขึ้นเพื่อใช้แทนหลอดนีออนเดิมาแล้ว โดยมีชื่อเรียกว่าหลอด LED TUBE ซึ่งช่วยให้ประหยัดไฟลงได้มากเลยทีเดียว ติดตั้งก็ง่าย ไม่ต้องใช้ บัลลาสต์ และ สตาร์ทเตอร์ ให้แสงสว่างมากกว่า และความร้อนต่ำกว่าอีกด้วย

2.2 ขั้ว GU10 : หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ขั้วขาสตาร์ทเตอร์ ลักษณะจะเหมือนกับขั้วสตาร์ทเตอร์ คือ มีขาบิดล็อกได้ ซึ่งขั้ว GU10 เรามักจะพบเห็นในหลอดฮาโลเจนแบบถ้วย MR16 ซึ่งหลอดดังกล่าวนิยมนำมาใช้กับโคมไฟติดราง ซึ่งต้องติดตั้งในลักษณะส่องลง ทำให้มีโอกาสที่หลอดจะหลุดออกจากตัวโคมได้ จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงต้องใช้ขั้ว GU10 กับหลอดไฟบางประเภทนั่นเองครับ ปัจจุบันหลอดแอลอีดีได้มีการผลิตมาในขั้วหลอด GU10 นี้ด้วยเหมือนกัน เพื่อตอบสนองผู้ใช้ที่ยังมีโคมไฟขั้ว GU10 อยู่ด้วย

2.3 ขั้ว GU5.3 : สำหรับขั้ว GU5.3 นั้น นิยมนำมาใช้กับหลอดฮาโลเจนแบบถ้วย และ ฮาโลเจนแบบแคปซูล ซึ่งลักษณะขั้วจะเป็นเหล็กแหลมสั้นๆ 2 แท่งที่ตัวขั้วหลอด โดยตัวเลข 5.3 คือระยะห่างของแท่งเหล็กทั้ง 2 แท่ง นั่นเองครับ (หน่วยเป็นมิลลิเมตร) และยังมีขั้ว GU4 ซึ่งระยะห่างระหว่างแท่งเหล็กจะแคบกว่าขั้ว GU5.3 เล็กน้อยครับ

พื้นฐานของหลอดไฟแอลอีดี อายุการใช้งานของหลอดไฟแอลอีดี มีการกำหนดที่แตกต่างกว่าหลอดไฟแบบเดิม เช่น หลอดไส้ หรือ หลอดฟลูออเรสเซนต์ คือ หลอดแอลอีดี จะมีอายุการใช้

งานที่ยาวนานกว่ามาก สูงสุดถึง 50,000 ชั่วโมงเลยทีเดียว นั่นเป็นเพราะ หลอดไฟ LED มีความร้อนน้อยกว่า จึงทำให้หลอดแอลอีดีมีอายุการใช้งานที่ยาวนานกว่า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมาตรฐานการผลิตของแต่ละแบรนด์ด้วยว่าเลือกใช้อัลอีดีที่มีคุณภาพมากน้อยแค่ไหน แต่แอลอีดีก็ยังคงเหมือนหลอดไฟแบบเดิมตรงที่เมื่อเราเปิดใช้ไปนานๆ ค่าของลูเมนหรือค่าความสว่างจะค่อยๆ ลดลงไปตามอายุการใช้งาน ซึ่งก็ไม่ได้แตกต่างไปจากหลอดไฟแบบเดิมที่มีการเสื่อมค่าของลูเมนลงตามอายุการใช้งาน เช่นเดียวกัน ตรงนี้เป็นเรื่องของวัตถุที่มีการเสื่อมไปตามกาลเวลา ความร้อนของไฟแอลอีดีไฟแอลอีดีจะไม่แผ่ความร้อน เหมือนหลอดไส้เดิมที่แผ่ความร้อนออกมาทางไส้หลอดโดยตรง เช่นเดียวกันกับหลอดไฟฮาโลเจนซึ่งมีความร้อนสูง โดยระบบของหลอดแอลอีดีที่มีคุณภาพ จะมีการระบายความร้อนออกจากตัวหลอด ผ่านทางช่องระบายความร้อนที่ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยในการดูดซับความร้อนจากตัวหลอด โดยมากมักจะผลิตจากอลูมิเนียม ซึ่งปัจจุบันเทคโนโลยีแอลอีดีสามารถจัดการกับความร้อนของแอลอีดีได้เป็นอย่างดี ทำให้หลอดแอลอีดีและโคมไฟแอลอีดี มีอายุการใช้งานที่ยาวนานขึ้นกว่าเดิม ให้ความสว่างมากขึ้น แต่กินไฟน้อยลง จึงปัจจุบันผู้บริโภคหันมาเปลี่ยนมาใช้ไฟแอลอีดีกันให้มากขึ้น ทั้งนี้ทั้งนั้นเพื่อช่วยลดความร้อนโดยรวม และช่วยลดขยะที่เกิดจากการทิ้งหลอดไฟแบบเดิมซึ่งมีปริมาณมากในแต่ละวัน และยังเป็นขยะมีพิษอีกต่างหาก ซึ่งหลอดไฟแอลอีดี (LED) ถือเป็นเทคโนโลยีการส่องสว่างที่มีประสิทธิภาพและมีศักยภาพสูงสุดในปัจจุบัน ซึ่งอนาคตหากทุกท่านร่วมกันเปลี่ยนจากหลอดไฟเดิม มาใช้หลอดไฟแอลอีดี กันทุกบ้าน ทุกภาคส่วน ประเทศก็จะลดการใช้พลังงานไฟฟ้าลงได้อย่างมหาศาลเลยทีเดียว ซึ่งช่วยชาติประหยัดงบประมาณในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้อย่างมากมายมหาศาล ซึ่งปัจจุบัน ภาครัฐได้มีการรณรงค์เชิญชวนผู้คนให้เปลี่ยนมาใช้แอลอีดี กันอย่างต่อเนื่อง

2.9.ขั้นตอนการจดทะเบียนบริษัท

การจัดตั้งบริษัทจำกัด จะต้องดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ต้องมีผู้เริ่มก่อการตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป เข้าชื่อกันทำหนังสือบริคณห์สนธิขึ้น แล้วไปจดทะเบียน
2. เมื่อได้จดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิแล้ว ผู้เริ่มก่อการต้องจัดให้หุ้นของบริษัทที่จะตั้งขึ้นนั้นมีผู้เข้าชื่อจองซื้อหุ้นจนครบ

3. ดำเนินการประชุมตั้งบริษัท โดยต้องส่งคำบอกกล่าวนัดประชุมให้ผู้จองทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 7 วัน ก่อนวันประชุม

4. เมื่อได้ประชุมตั้งบริษัท และที่ประชุมได้แต่งตั้งกรรมการบริษัทแล้ว ผู้เริ่มก่อนการต้องมอบหมายกิจการให้กรรมการบริษัทรับไปดำเนินการต่อไป

5. กรรมการบริษัทเรียกให้ผู้เริ่มก่อนการและผู้จองหุ้นชำระค่าหุ้นอย่างน้อยร้อยละ 25 ของมูลค่าหุ้น (ทุนของบริษัทจะแบ่งเป็นกี่หุ้นก็ได้แต่ต้องไม่ต่ำกว่าหุ้นละ 5 บาท)

6. เมื่อได้รับเงินค่าหุ้นแล้ว กรรมการต้องไปจดทะเบียนเป็นบริษัทภายใน 3 เดือน หลังจากการประชุมตั้งบริษัท

7. ในการจัดตั้งบริษัท ถ้าได้ดำเนินการทุกขั้นตอนดังต่อไปนี้ ภายในวันเดียวกับวันที่ผู้เริ่มก่อนการจัดทำหนังสือบริคณห์สนธิ กรรมการจะจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิและจดทะเบียนตั้งบริษัทไปพร้อมกันภายในวันเดียวกันก็ได้

- จัดให้มีผู้เข้าซื้อหุ้นครบตามจำนวนหุ้นทั้งหมดที่บริษัทจะจดทะเบียน
- ประชุมจัดตั้งบริษัท เพื่อพิจารณากิจการต่างๆ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1108 โดยมีผู้เริ่มก่อนการและผู้เข้าซื้อหุ้นทุกคนเข้าร่วมประชุม และผู้เริ่มก่อนการ และผู้ซื้อหุ้นทุกคน ให้ความเห็นชอบในกิจการที่ได้ประชุมกันนั้น
- ผู้เริ่มก่อนการไม่มอบกิจการทั้งปวงให้แก่กรรมการบริษัท
- กรรมการ เรียกให้ผู้เข้าซื้อหุ้น ใช้เงินค่าหุ้น โดยจะเรียกครั้งเดียวเต็มมูลค่าหรือไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้า ตามมาตรา 1110 วรรคสองก็ได้ และผู้เข้าซื้อหุ้นทุกคนได้ชำระเงินค่าหุ้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว

การดำเนินการจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมหรือเลิกและชำระบัญชีบริษัทจำกัด ในกรณีที่บริษัทจำกัดนั้นได้ตกลงที่จะแก้ไขเพิ่มเติมรายการใดๆ ที่ได้จดทะเบียนไว้ เป็นอย่างอื่น หรือผู้ถือหุ้นจะเลิกกิจการ ก็จะต้องไปดำเนินการขอจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมรายการนั้นๆ หรือจดทะเบียนเลิกและเสร็จการชำระบัญชี ณ สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทที่หางนั้น มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ การจดทะเบียนจัดตั้งและแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องดำเนินการตามวิธีและหลักเกณฑ์ที่กฎหมายและระเบียบของทางราชการได้กำหนดไว้

รายการจดทะเบียนที่บริษัทจะต้องจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติม

1. การแก้ไขเพิ่มเติมหนังสือบริคณห์สนธิก่อนการตั้งบริษัท
2. มติพิเศษของบริษัทให้
 - (1) เพิ่มทุน
 - (2) ลดทุน
 - (3) ควบบริษัท
3. ควบบริษัท
4. แก้ไขเพิ่มเติมหนังสือบริคณห์สนธิภายหลังตั้งบริษัท
5. เพิ่มทุน
6. ลดทุน
7. กรรมการ
8. จำนวนหรือชื่อกรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัท
9. ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่และ/หรือสำนักงานสาขา
10. ตราของบริษัท
11. รายการอื่นที่เห็นสมควรจะให้ประชาชนทราบ

วิธีการจดทะเบียน มีขั้นตอนดังนี้

1. ในกรณีจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงชื่อบริษัท ให้ผู้เริ่มก่อการหรือกรรมการของบริษัทจะต้องขอตรวจและจองชื่อบริษัทเสียก่อนว่า ชื่อที่จะใช้นั้นจะซ้ำหรือคล้ายกับคนอื่นที่จดทะเบียนไว้ก่อนหรือไม่ เมื่อจองชื่อได้แล้วจะต้องขอจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิภายใน 30 วัน
2. ซื่อคำขอและแบบพิมพ์จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือสำนักงานบริการจดทะเบียนธุรกิจทั้ง 7 แห่ง หรือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด
3. จัดทำคำขอจดทะเบียนและเอกสารประกอบคำขอยื่นต่อนายทะเบียนเพื่อตรวจพิจารณา
4. ชำระค่าธรรมเนียมตามใบสั่งของเจ้าหน้าที่

5. ถ้าประสงค์จะได้หนังสือรับรองรายการในทะเบียน ให้ยื่นคำขอและชำระค่าธรรมเนียมต่อเจ้าหน้าที่

6. รับใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนและหนังสือรับรองรายการในทะเบียนได้

การลงลายมือชื่อของผู้เริ่มก่อการหรือกรรมการ

1. ผู้เป็นผู้เริ่มก่อการ หรือกรรมการจะต้องลงลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียนและเอกสารประกอบคำขอด้วยตนเองจะมอบหมายบุคคลอื่นลงลายมือชื่อแทนไม่ได้

2. ผู้เริ่มก่อการ หรือกรรมการ ผู้ขอจดทะเบียนซึ่งต้องลงชื่อในคำขอจดทะเบียน จะต้องลงลายมือชื่อต่อหน้านายทะเบียนพร้อมแสดงต้นฉบับ

3. ในกรณีที่ผู้เริ่มก่อการหรือกรรมการไม่สามารถลงลายมือชื่อต่อหน้านายทะเบียนตาม ข้อ

2. ให้ผู้เริ่มก่อการหรือกรรมการลงลายมือชื่อต่อหน้าสมาชิกเนติบัณฑิตยสภา หรือทนายความก็ได้

สถานที่รับจดทะเบียน

1. สำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร สามารถยื่นจดทะเบียนได้ที่สำนักงานบริการจดทะเบียนธุรกิจ 1-7 และส่วนจดทะเบียนกลาง กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ถนนนนทบุรี 1 จังหวัดนนทบุรี หรือทางอินเทอร์เน็ตเว็บไซต์ www.dbd.go.th

2. สำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในเขตภูมิภาค สามารถยื่นจดทะเบียนได้ที่สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดนั้นๆ ยกเว้น จังหวัดนนทบุรี สมุทรปราการ และปทุมธานี สามารถขอจดทะเบียนได้ทางอินเทอร์เน็ตเว็บไซต์ www.dbd.go.th อีกทางหนึ่ง

หน้าที่ของบริษัทจำกัด

1. บริษัทจำกัด ต้องทำงบการเงินอย่างน้อยครึ่งหนึ่งในรอบสิบสองเดือน โดยมีผู้สอบบัญชีอย่างน้อยหนึ่งคนตรวจสอบ แล้วนำเสนอที่ประชุมใหญ่สามัญผู้ถือหุ้นอนุมัติงบการเงินภายใน 4 เดือน นับแต่วันปิดรอบปีบัญชี พร้อมทั้งยื่นงบการเงินต่อสำนักบริการข้อมูลธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือที่สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด ภายใน 1 เดือน นับตั้งแต่วันอนุมัติงบการเงิน ทั้งนี้รวมถึงบริษัทที่แม้ว่าจะยังมิได้ประกอบกิจการก็ตาม จะต้องส่งงบการเงินด้วย มิฉะนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

2. จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ณ วันที่ที่ประชุมใหญ่สามัญผู้ถือหุ้นและให้นำส่งต่อสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครหรือที่สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดแล้วแต่กรณี ภายใน 14 วัน นับจากวันที่ประชุม มิฉะนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

3. ต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญ ภายหลัง 6 เดือน นับแต่วันจดทะเบียน เป็นนิติบุคคล และจัดประชุมครั้งต่อไปอย่างน้อย 1 ครั้ง ทุกระยะเวลา 12 เดือน มิฉะนั้น จะมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท อนึ่ง คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่นั้น ให้ลงพิมพ์โฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่ อย่างน้อยหนึ่งคราวก่อนวันนัดประชุม ไม่น้อยกว่า 7 วัน และส่งทางไปรษณีย์ตอบรับไปยังผู้ถือหุ้นทุกคนที่มีชื่อในทะเบียนของบริษัท ก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่า 7 วัน เว้นแต่เป็นคำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ เพื่อลงมติพิเศษให้กระทำการดังว่านั้นก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่า 14 วัน

4. ต้องจัดทำใบหุ้นมอบให้ผู้ถือหุ้นของบริษัท มิฉะนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

5. ต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นของบริษัท มิฉะนั้นมีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

6. บริษัทใดย้ายที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่ ต้องขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท มิฉะนั้นจะมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท ในกรณีนิติบุคคลไม่จัดส่งงบการเงินประจำปีตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนิติบุคคลจะมีความผิดแล้วกรรมการผู้จัดการหรือกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลก็มีความผิดต้องระวางโทษเช่นเดียวกับนิติบุคคลด้วย

กิจการที่กฎหมายกำหนดระยะเวลาในการยื่นจดทะเบียน

1. คำขอจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท ซึ่งต้องยื่นขอจดทะเบียนภายใน 3 เดือน นับแต่วันประชุมตั้งบริษัท

2. คำขอจดทะเบียนแต่งตั้งกรรมการของบริษัทขึ้นใหม่ และ/หรือกรรมการออกจากตำแหน่งต้องยื่นขอจดทะเบียนภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ตั้งกรรมการขึ้นใหม่ หรือกรรมการออกจากตำแหน่ง

3. คำขอจดทะเบียนนิติพิเศษให้เพิ่มทุน หรือลดทุนของบริษัทจำกัด หรือให้ควบบริษัท จำกัด ต้องยื่นขอจดทะเบียนภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ที่ประชุมได้มีการลงมติพิเศษ

4. คำขอจดทะเบียนตั้งข้อบังคับขึ้นใหม่ หรือแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของบริษัทจำกัด ต้องยื่นขอจดทะเบียนภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ที่ประชุมได้มีการลงมติพิเศษ

5. คำขอจดทะเบียนควบบริษัทจำกัด ต้องยื่นขอจดทะเบียนภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ได้มีการควบบริษัทเข้ากัน

6. คำขอจดทะเบียนเลิกบริษัทจำกัด ต้องยื่นขอจดทะเบียนภายใน 14 วัน นับแต่วันที่เลิกกัน

7. คำขอจดทะเบียนเปลี่ยนตัวผู้ชำระบัญชี ต้องยื่นขอจดทะเบียนภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ไปเปลี่ยนตัว

8. คำขอจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจผู้ชำระบัญชี ต้องยื่นขอจดทะเบียนภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ที่ประชุมได้มีการลงมติหรือวันที่ศาลได้มีคำพิพากษา

9. คำขอจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีของบริษัทจำกัด ต้องยื่นขอจดทะเบียนภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ที่ประชุมได้มีการลงมติ

10. การยื่นรายงานการชำระบัญชีของบริษัทจำกัด ต้องยื่นทุกระยะ 3 เดือนครั้งหนึ่งนั้น ผู้ชำระบัญชีจะต้องยื่นรายงานการชำระบัญชี ภายใน 14 วัน นับแต่วันครบกำหนด 3 เดือน

ประเภทของการจดทะเบียน (คำแนะนำและตัวอย่างการจดทะเบียน)

1. จดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิ

2. แก้ไขเพิ่มเติมหนังสือบริคณห์สนธิก่อนจัดตั้งบริษัทจำกัด

3. จัดตั้งบริษัทจำกัด

4. จัดตั้งบริษัทจำกัดภายในวันเดียว

5. แก้ไขกรรมการ และ/หรือ อำนาจกรรมการ

6. เพิ่มทุนบริษัทจำกัด

7. แก้ไขเพิ่มเติมชื่อและตราสำคัญ

8. แก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์

9. แก้ไขเพิ่มเติมสำนักงานของบริษัทจำกัด

9.1 ย้ายภายในจังหวัดเดียวกัน

9.2 ย้ายข้ามจังหวัด

10. แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของบริษัทจำกัด

11. ลดทุนบริษัท

11.1 มติพิเศษให้ลดทุน

11.2 ลดทุนและแก้ไขหนังสือบริคณห์สนธิข้อ 5 (ทุน)

12. แก้ไขเพิ่มเติมตราสำคัญ

13. ควบบริษัทจำกัด

13.1 มติพิเศษให้ควบบริษัท

13.2 ควบบริษัท

14. เลิกบริษัทจำกัด

15. แก้ไขเปลี่ยนแปลงตัวผู้ชำระบัญชี

16. เสร็จการชำระบัญชี

2.10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุทธิศักดิ์ เต็มเกษมสุข (2555) ศึกษาความเป็นไปได้ในการเปลี่ยนหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ด้วยแอลอีดีในโคมไฟป้องกันการระเบิด ผู้วิจัยได้วิจัยถึงความเป็นไปได้ในการนำหลอดไฟชนิด LED มาใช้แทนหลอดไฟชนิดฟลูออเรสเซนต์ในโคมไฟป้องกันการระเบิดที่ใช้ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี กล่าวคือภายในโคมไฟป้องกันระเบิดมีการใช้หลอดไฟแบบฟลูออเรสเซนต์ บัลลาสต์ และสตาร์ทเตอร์ซึ่งอาศัยหลักการจุดระเบิดในการทำงานของหลอดไฟ ทำให้เกิดความเสี่ยงเกี่ยวกับการระเบิดในพื้นที่อุตสาหกรรมปิโตรเคมีรวมทั้งเกิดความสิ้นเปลืองด้านการใช้พลังงานไฟฟ้าอีกด้วย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเพื่อหาความเป็นไปได้ในการเปลี่ยนการใช้งานหลอดไฟจากเดิม ใช้หลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ 36 วัตต์และ 28 วัตต์เป็นหลอดไฟ LED 20 วัตต์จำนวน 5,000 หลอด การใช้งาน 12 ชั่วโมงต่อวัน จากการศึกษาพบว่า หากมีการนำหลอดไฟ LED มาใช้งานแทนหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ T8 36 วัตต์ จะสามารถช่วยประหยัดกระแสไฟฟ้าได้ประมาณ 47.4 ถึง 56.5 เปอร์เซ็นต์และเมื่อเปรียบเทียบหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ T5 28 วัตต์ จะสามารถประหยัดกระแสไฟฟ้าได้ประมาณ 33.3 เปอร์เซ็นต์ เมื่อนำมาคิดจุดคุ้มทุนพบว่า เมื่อมีการเปลี่ยนมาใช้หลอด LED แทนหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ 36 วัตต์ จะถึงจุดคุ้มทุนเมื่อผ่านไป 3.5 ปี และหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ 28 วัตต์จะถึงจุดคุ้มทุนเมื่อผ่านไป 4.3 ปี นอกจากนี้ในเรื่องสิ่งแวดล้อมหลอดไฟ LED ยัง ส่งผลกระทบท่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า หลอดไฟฟลูออเรสเซนต์อีกด้วย

อัคราวุฒิ ครองยุดิ, พัฒนะ รักความสุข และกุสกาณา กุบาฮา (2557) ศึกษาเรื่อง การอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าแสงสว่างและการพัฒนาระบบการจัดการพลังงานในอาคารสาธารณะ ผู้วิจัยได้ทำการจัดทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการพลังงานในอาคารสาธารณะเนื่องจากอาคารสาธารณะมีการใช้พลังงานไฟฟ้าเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการใช้พลังงานไฟฟ้าในระบบแสงสว่างของอาคารสาธารณะก่อนการปรับปรุงผู้วิจัยยังได้บันทึกค่าความสว่างในพื้นที่ที่ต้องการปรับปรุงไว้เพื่อใช้สำหรับอ้างอิงผลการทดลอง หลังจากบันทึกผลผู้วิจัยทดลองเปลี่ยนหลอดไฟตามพื้นที่ที่กำหนด เช่น เปลี่ยนหลอดไฟสปอร์ตไลท์จากชนิด Floodlight MH. 4 x 250W เป็นหลอดไฟ High bay LED 4 x 150W หรือเปลี่ยนหลอดไฟและลักษณะโคมไฟบริเวณทางเดินของอาคาร จากเดิมเป็นหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ T8 ขนาด 36 วัตต์×2 ต่อโคมไฟ โดยโคมไฟเป็นแบบไม่มีแผ่นสะท้อนแสงเป็นหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ T5 ขนาด 28 วัตต์×2 ต่อโคมไฟ และเปลี่ยนลักษณะโคมไฟเป็นแบบสะท้อนแสง

หลังจากเปลี่ยนชนิดของหลอดไฟแล้วพบว่า ค่าความสว่างพื้นที่ที่ปรับปรุงมีค่ามากกว่าเดิมจากนั้นผู้วิจัยได้ประเมินความคุ้มค่าของโครงการ ด้วยการวิเคราะห์ NPV, IRR และPB พบว่างานวิจัยนี้สามารถลดการใช้พลังงานไฟฟ้าได้ประมาณ 6,994,175 บาทต่อปี โดยมีจุดคุ้มทุนโครงการที่ 3.98 ปี รวมถึงผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์แบบ SWOT ทำให้สามารถสรุปกลยุทธ์สำหรับการสื่อสารเพื่อนำมาปรับใช้ในองค์กรอีกด้วย

ชิดชนก ประสพสุข และปณณ มีสัจจกมล (2555) ศึกษาเรื่องการอนุรักษ์พลังงาน และการทดแทนฟลูออเรสเซนต์ด้วย LED กรณีศึกษาบริษัท ดำเชิงคอตตอนไทย ได้ศึกษาและทำวิจัยเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานด้วยการเปลี่ยนหลอดไฟชนิดฟลูออเรสเซนต์ด้วยหลอดไฟ LED โดยทำการวิจัยที่บริษัท ดำเชิงคอตตอน ประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลการใช้หลอดไฟชนิดต่างๆ และจำนวนของหลอดไฟภายในบริษัท ดำเชิงคอตตอน ประเทศไทย จากนั้นผู้วิจัยได้จำลองโดยการเปลี่ยนหลอดไฟแบบฟลูออเรสเซนต์เป็นหลอดไฟแบบ LED 20 วัตต์ โดยกำหนดสัดส่วนการทดแทนแบบ 1 : 1 จากนั้นทำการคำนวณค่าไฟฟ้าที่เกิดจากการใช้ทั้ง 2 ชนิด และนำมาเปรียบเทียบกันพบว่า หลอดไฟชนิด LED ขนาด 20 วัตต์ มีค่าใช้ไฟฟ้า 66 บาทต่อชั่วโมง หลอดไฟแบบฟลูออเรสเซนต์มีค่าใช้จ่าย 118.8 บาทต่อชั่วโมง ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า หลอดไฟ LED สามารถช่วยลดพลังงานการใช้พลังงานไฟฟ้าได้ประมาณ 22.8 เปอร์เซ็นต์

กิตติ เป้าอนันพงษ์กุล และจรรยาพร จุลตามระ (2558) ศึกษาเรื่องการประเมินคุณภาพระบบแสงสว่างภายนอกอาคารแบบปรับตามการใช้งาน เป็นวิจัยกึ่งแบบการทดลองเพื่อหาค่าความสว่างที่เหมาะสมในการใช้งานบริเวณทางเดินภายนอกอาคาร โดยการประเมินผลจากความรู้สึกปลอดภัย และความสบายตาของผู้ใช้งานเป็นหลัก โดยผู้วิจัยได้ตัวแนวคิดเกี่ยวกับการวางตำแหน่งหลอดไฟ LED ที่จุดต่างๆ ทดลองหาค่าความสว่างที่เหมาะสมการจำลองบนโปรแกรม DIA LUX จากนั้น ทดลองเปลี่ยนค่าความเข้มแสงในระดับสูงไปถึงระดับต่ำสุด ตั้งแต่ระดับ 24 ลักซ์ จนถึง 5.5 ลักซ์ โดยทดลองในสถานะทั้งกลางวันและกลางคืน หลังจากนั้นทำการสำรวจความพอใจของผู้ใช้งานทางเดิน พบว่า ผู้ใช้งานพอใจที่ให้ความสว่างมากกว่า 12 ลักซ์ ซึ่งเป็นค่ามากกว่ามาตรฐานทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผู้ใช้งานโดยทั่วไปอาจเคยชินกับค่าความสว่างที่มากเกินไป ตั้งแต่แรกเริ่มก่อนการวิจัย หรือผู้ใช้งานอาจได้รับอิทธิพลจากลำแสงในแนวตั้งของหลอดไฟ LED จึงทำให้เกิดความพอใจที่ค่าความสว่างดังกล่าว

ประภาศิลป์ เอนกสุวรรณมณี (2555) ศึกษาเรื่องความคุ้มค่าของโครงการเปลี่ยนหลอดไฟฟ้า เพื่อความมั่นคงด้านพลังงาน กองดุริยางค์ทหารบก ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคุ้มค่าของการเปลี่ยนหลอดไฟแบบฟลูออเรสเซนต์เป็นหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ชนิดประหยัดไฟ โดยแรกเริ่ม ผู้วิจัยได้ศึกษาและสำรวจ รวมถึงจำนวนและปริมาณการใช้หลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ ภายในกองดุริยางค์ทหารบก พบว่า เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้พลังงานไฟฟ้าเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงได้คิดค้นการลดใช้พลังงานโดยใช้หลอดไฟแบบประหยัดไฟแทน โดยการเปลี่ยนทดแทนใช้อัตราการเปลี่ยนแบบ 1 : 1 จากการคำนวณพบว่า เมื่อมีการเปลี่ยนเป็นแบบหลอดประหยัดไฟแล้ว กองดุริยางค์ทหารบกสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายได้ประมาณ 15 เปอร์เซนต์โดยคิดเป็น NPV แล้วมีมูลค่า -10,173,230.74 บาท ทำให้สรุปได้ว่ามูลค่าโครงการนี้ ไม่มีความคุ้มค่าในการเปลี่ยนจากหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์เป็นหลอดไฟแบบประหยัด

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท: กรณีศึกษาการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง 2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างอย่างยั่งยืน ทั้งนี้โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินงานวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ ประชากรในการศึกษา ได้แก่ บุคลากร เจ้าหน้าที่ พนักงาน ผู้บริหาร และส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง จำนวน 20 คน เป็นบุคลากรในบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างแห่งหนึ่ง ที่มีประสบการณ์ทำงานเป็นระยะเวลา 1 ปีขึ้นไป แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 ลูกจ้าง พนักงาน ในบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง จำนวน 15 คน

- กลุ่มสอง ผู้บริหาร ผู้รับเหมาติดตั้งงานระบบไฟฟ้าและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสียกับบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง จำนวน 5 คน

ผู้วิจัยได้คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำของประชากรที่จะใช้ศึกษา โดยใช้สูตรของ Taro Yamana (1973) ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ร้อยละ 5

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+(Ne^2)} \quad (3-1)$$

เมื่อกำหนดให้

n คือจำนวนขนาดสิ่งตัวอย่าง

N คือจำนวนประชากรทั้งหมดที่ทำการศึกษา

e คือค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ในที่นี้กำหนดให้เท่ากับร้อยละ 5)

ประชากรที่ทำการศึกษาทั้งหมด 20 ราย

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{20}{1+((20) \times (0.05)^2)}$$

$$n = 19$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่ใช้ในการศึกษาไม่น้อยกว่า 19 ราย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 20 ราย โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลที่มีคำถามชนิดปลายปิด (Closed Ended response Questions) กำหนดให้แบบสอบถาม ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ จำนวน 15 ข้อ

คำถามในส่วนที่ 2 และ ส่วนที่ 3 เป็นคำถามที่เลือกตอบได้เพียงข้อเดียว ใช้มาตรวัดแบบ Rating Scale ตามรูปแบบของ Likert Scale มีระดับ 5 ระดับ ในการใช้เกณฑ์การวัดข้อมูลประเภท อันตรภาค (Interval Scale) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์ระดับคะแนน 5	หมายถึง	เกณฑ์ระดับเห็นด้วยที่สุด
เกณฑ์ระดับคะแนน 4	หมายถึง	เกณฑ์ระดับเห็นด้วย
เกณฑ์ระดับคะแนน 3	หมายถึง	เกณฑ์ระดับเฉยๆ
เกณฑ์ระดับคะแนน 2	หมายถึง	เกณฑ์ระดับไม่เห็นด้วย
เกณฑ์ระดับคะแนน 1	หมายถึง	เกณฑ์ระดับไม่เห็นด้วยที่สุด

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามนำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงความถี่และคำนวณคะแนนค่าเฉลี่ยและ กำหนดความหมายของค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรการคำนวณช่วงความกว้างของชั้น (ดราวรณ มกมุล, 2567) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	เกณฑ์ระดับเห็นด้วยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	เกณฑ์ระดับเห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	เกณฑ์ระดับเฉยๆ
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	เกณฑ์ระดับไม่เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	เกณฑ์ระดับไม่เห็นด้วยที่สุด

การประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทำการทดสอบคุณภาพ 2 ส่วน คือ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสื่อความหมายตรงตามความเกณฑ์ยอมรับได้ ซึ่งจะทำให้แบบสอบถามนั้นมีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ดร.พิชิต ทั้งพรม ดร.ปิยะนัช เรือนสอนและ ดร.ทินกร เชื้อวงศ์ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องของในแบบคำถามในแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruency--IOC) โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิแน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิแน่ใจว่าคำถามนั้น ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และเลือกข้อคำถามที่มีค่า (IOC) มากกว่า 0.5 มาใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม

2. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้จริง โดยใช้แบบสอบถาม 20 ชุดกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสื่อความหมายตรงตามความต้องการ และมีการนำมาทดสอบ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์คอนบักอัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficients) และใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของนูนัลลี (Nunally, 1970 อ้างอิงใน บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2549, หน้า 22) ที่ได้มีการกำหนดค่าความเชื่อมั่นไว้ไม่ต่ำกว่า 0.70 จึงจะอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามนั้นมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์คอนบักอัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficients) มีดังนี้

$$\text{สูตร } a = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right) \quad (3-2)$$

โดย

a คือ สัมประสิทธิ์คอนบักอัลฟา

K คือ จำนวนข้อคำถาม

$\sum s_i^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวม

การประเมินค่าสัมประสิทธิ์คอนบักอัลฟา พิจารณาจากเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

สัมประสิทธิ์คอนบักอัลฟา (a) การแปลความหมาย

ค่ามากกว่า .9 ระดับดีมาก

ค่ามากกว่า .8 ระดับดี

ค่ามากกว่า .7 ระดับพอใช้

ค่ามากกว่า .6 ระดับค่อนข้างพอใช้

ค่ามากกว่า .5 ระดับต่ำ

ค่าน้อยกว่า หรือ เท่ากับ .5 ระดับไม่สามารถรับได้

ในการหาความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าสัมประสิทธิ์คอนบักอัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficients) ของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.890 ซึ่งอยู่ในระดับดีกล่าวคือ แบบสอบถามที่ใช้ขึ้นมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมุ่งศึกษาวิจัยความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1.ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม กลุ่มแรก เป็นลูกจ้าง พนักงาน บริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง จำนวน 15 คน กลุ่มสอง เป็นผู้บริหาร ผู้รับเหมาติดตั้งงานระบบไฟฟ้าและผู้เกี่ยวข้องกับบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง จำนวน 5 คน

รวมเป็นจำนวน 20 คน โดยแจกแบบสอบถามพร้อมอธิบายรายละเอียดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจ และกรอกข้อมูลในแบบสอบถาม และส่งกลับคืนภายในเวลาที่กำหนด

2. นำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จากนั้นนำข้อมูลในแบบสอบถามที่ได้มาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ประมวลผลด้วยโปรแกรมทางสถิติ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แนวทางการวิจัยเชิงปริมาณ และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำมาหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum fx}{N} \quad (3-3)$$

โดย

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยตัวกลางเลขคณิต

f = จำนวนความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อ

x = คะแนนน้ำหนักแต่ละข้อ

N = จำนวนผู้ตอบแบบคำถามทั้งหมด

$$\text{สูตร SD} = \frac{\sqrt{\sum f(x-\bar{x})^2}}{N-1} \quad (3-4)$$

โดยที่

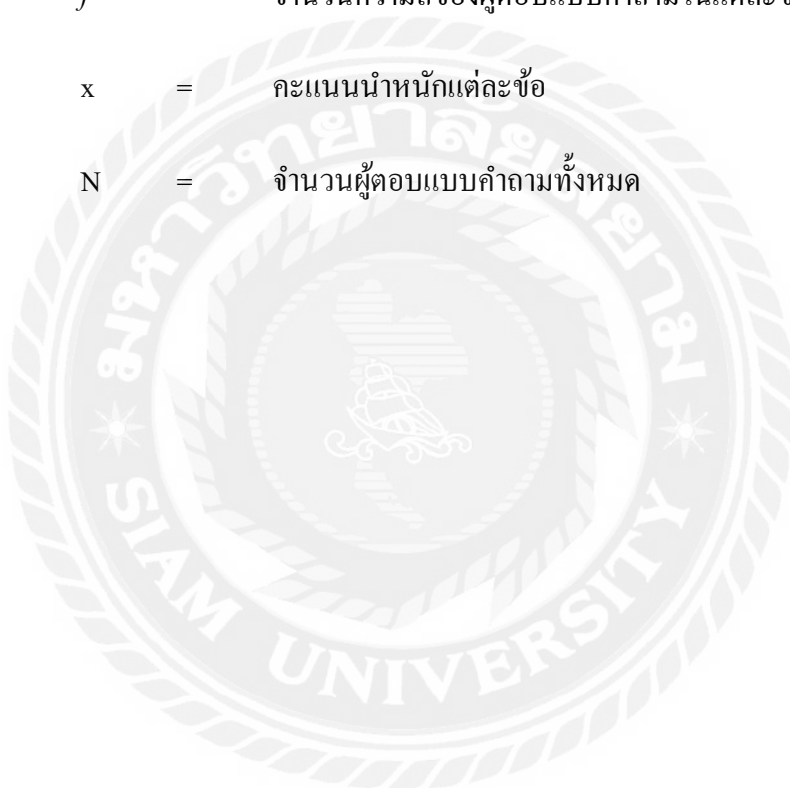
SD = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยตัวกลางเลขคณิต

f = จำนวนความถี่ของผู้ตอบแบบคำถามในแต่ละข้อ

x = คะแนนนำหนักแต่ละข้อ

N = จำนวนผู้ตอบแบบคำถามทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท กรณีศึกษาการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง มีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน และนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัท
3. แนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาความถี่ (จำนวนคน) และค่าร้อยละของเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งหน้าที่มี ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง (n = 20)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	8	40.00
หญิง	12	60.00
2.อายุ		
อายุ 20 - 30 ปี	2	10.00
อายุ 31 - 40 ปี	9	45.00
อายุ 41 – 50 ปี	7	35.00
อายุ 40 ปีขึ้นไป	1	5.00
อายุ 40 ปีขึ้นไป	1	5.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง (n = 20)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3.ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	10.00
ปริญญาตรี	15	75.00
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	3	15.00
4.ประสบการณ์ทำงาน (ปี)		
ต่ำกว่า 1 ปี	-	-
1-5 ปี	3	15.00
6-10 ปี	7	35.00
มากกว่า 10 ปี	10	50.00
5.ตำแหน่งหน้าที่		
เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดและขาย	5	25.00
เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี	5	25.00
ผู้รับเหมา	5	25.00
ผู้บริหารหรือเจ้าของธุรกิจ	5	25.00

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ซึ่งถือเป็นข้อมูลที่น่าสนใจเนื่องจากแสดงให้เห็นการมีส่วนร่วมของสตรีในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมที่เพิ่มมากขึ้น ในด้านอายุพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 9 คน (ร้อยละ 45) ช่วงอายุนี้นี้เป็นช่วงที่มีประสบการณ์การทำงานและความเข้าใจในภาคอุตสาหกรรมในระดับหนึ่ง ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 15 คน (ร้อยละ 75) แสดงถึงคุณภาพบุคลากรที่มีความรู้พื้นฐานดี ที่สำคัญคือกลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 10 คน (ร้อยละ 50) การมีประสบการณ์ทำงานที่ยาวนานเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ข้อมูลที่ได้มีความน่าเชื่อถือและสามารถสะท้อนสภาพความเป็นจริงของอุตสาหกรรมได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ยังพบว่ามีผู้บริหารหรือเจ้าของธุรกิจเข้า จำนวน 5 คน (ร้อยละ 25) ซึ่งถือเป็นสัดส่วนที่เหมาะสมเนื่องจากช่วยให้ได้มุมมองในระดับการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ที่สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับ

การวางแผนธุรกิจ การลงทุน และแนวโน้มของอุตสาหกรรม ส่วนอีก 15 คน เป็นพนักงาน 5 คน (ร้อยละ 25) ผู้รับเหมา 5 คน (ร้อยละ 25) และผู้บริหารหรือเจ้าของธุรกิจ 5 คน (ร้อยละ 25) ทำให้ การศึกษาครั้งนี้ได้มุมมองที่ครอบคลุมทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ

4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัท

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้า และแสงสว่าง จากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 20 คน มีดังนี้ ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและ แสงสว่าง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความเป็นไปได้ในการ จัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟส่องแสงสว่างและอุปกรณ์	ระดับความ คิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{x}$	S.D.	
1.สินค้าต้องมีมาตรฐานและคุณภาพ	4.60	0.50	เห็นด้วยที่สุด
2.มีการสำรวจตลาดของผู้บริโภค	4.00	0.45	เห็นด้วย
3.มีต้นทุนการผลิตที่ชัดเจน	4.55	0.60	เห็นด้วยที่สุด
4.ศึกษากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง	4.00	0.32	เห็นด้วย
5.จัดหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้าน	4.10	0.64	เห็นด้วย
6.มีเงินทุนมากพอ	4.05	0.39	เห็นด้วย
7.จัดหาวัตถุดิบได้ง่ายและสะดวก	4.15	0.48	เห็นด้วย
8.มีการควบคุมคุณภาพของสินค้า	4.25	0.55	เห็นด้วย
9.มีกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจน	4.05	0.60	เห็นด้วย
10.มีการจัดโปรชัน ส่วนลดพิเศษของสินค้า	4.10	0.78	เห็นด้วย
รวม	4.18	0.36	เห็นด้วย

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทดังแสดงในตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสินค้าต้องมีมาตรฐานและคุณภาพมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.50) รองลงมาด้านมีต้นทุนการผลิตที่ชัดเจน ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.60) ทั้งสอง ปัจจัยนี้อยู่ในระดับ "เห็นด้วยที่สุด" สะท้อนให้เห็นว่า ความสำเร็จในอุตสาหกรรมนี้ขึ้นอยู่กับ มาตรฐานผลิตภัณฑ์และการบริหารต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญ

ของการควบคุมคุณภาพของสินค้า ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.55) การจัดหาวัตถุดิบได้ง่ายและสะดวก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.48) และการจัดหาบุคลากรที่เชี่ยวชาญ ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.64) ทั้งหมดนี้สะท้อนถึงความสำคัญของระบบห่วงโซ่อุปทานที่ครบวงจร โดยภาพรวมทุกปัจจัยได้รับการประเมินในระดับ "เห็นด้วย" ขึ้นไป ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.36) แสดงถึงความสอดคล้องกันกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

4.3 แนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างอย่างยั่งยืน จากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 20 คน มีดังนี้

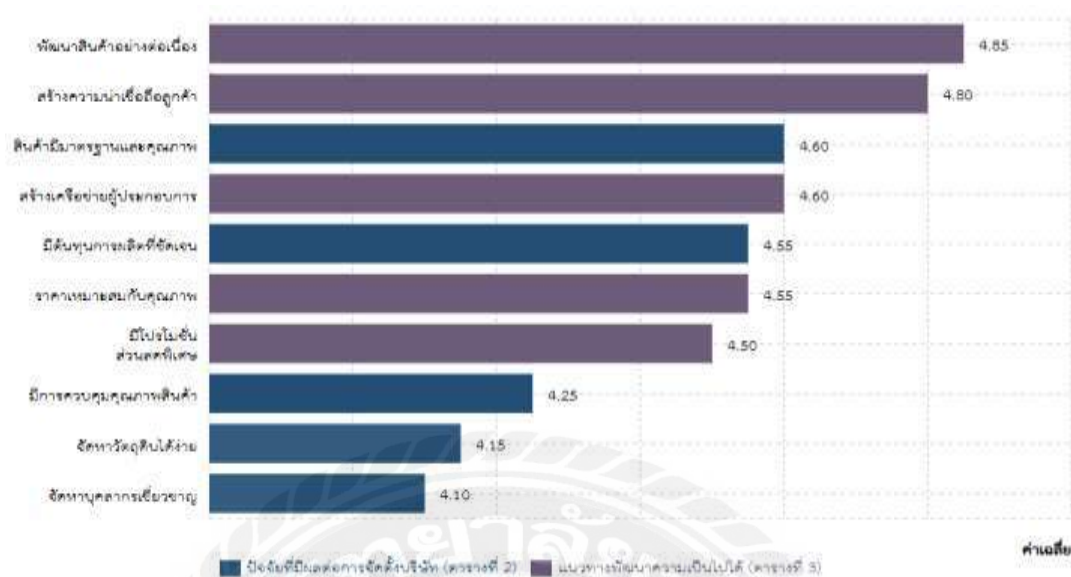
ตารางที่ 4.3 แนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างอย่างยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{x}$	S.D.	
1.สินค้าต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.85	0.36	เห็นด้วยที่สุด
2.สินค้ามีเอกลักษณ์เฉพาะและรูปแบบที่ทันสมัย	4.40	0.59	เห็นด้วย
3.สินค้าได้รับรองมาตรฐานจากหน่วยงานของภาครัฐ เช่น มอก. เป็นต้น	4.40	0.50	เห็นด้วย
4.ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของสินค้า	4.55	0.51	เห็นด้วยที่สุด
5.วางแผนก่อนทำการผลิตสินค้า	4.35	0.48	เห็นด้วย
6.มีการนำเทคโนโลยีหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต	4.25	0.44	เห็นด้วย
7.การโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ เช่น สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น	4.15	0.36	เห็นด้วย
8.การทำโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้บริษัทและสินค้าเป็นที่รู้จัก	4.25	0.55	เห็นด้วย
9.เพิ่มช่องทางการค้ารูปแบบอิเล็กทรอนิกส์	4.10	0.44	เห็นด้วย
10.บริหารจัดการการตลาดให้เหมาะสมกับสินค้า	4.25	0.44	เห็นด้วย
11.การวางแผนทำการขาย	4.40	0.50	เห็นด้วย
12.ความรวดเร็วในการจัดส่งสินค้า	4.35	0.48	เห็นด้วย
13.มีโปรโมชั่น ส่วนลดพิเศษ เมื่อมีการสั่งซื้อสินค้าในปริมาณมาก ๆ	4.50	0.68	เห็นด้วยที่สุด
14.สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าของบริษัท	4.60	0.59	เห็นด้วยที่สุด

แนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างอย่างยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{x}$	S.D.	
15.การสร้างความน่าเชื่อถือให้กับทางลูกค้า	4.80	0.41	เห็นด้วยที่สุด
รวม	4.41	0.33	เห็นด้วย

ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ดังแสดงในตารางที่ 4.3 พบว่า สินค้าต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.85$, S.D. = 0.36) และการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับทางลูกค้า ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.41) เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดโดยอยู่ในระดับ "เห็นด้วยที่สุด" สะท้อนถึงความสำคัญของการสร้างความไว้วางใจและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาด นอกจากนี้ การสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าของทางบริษัท ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.59) ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของสินค้า ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.51) และการมีโปรโมชั่นส่วนลดพิเศษ เมื่อมีการสั่งซื้อปริมาณมากๆ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.68) ได้รับการจัดอันดับความสำคัญสูงเช่นกัน ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของปัจจัยด้านการตลาดและการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจโดยภาพรวม แนวทางพัฒนาทั้ง 15 ด้านได้รับการประเมินในระดับ "เห็นด้วย" ขึ้นไป ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.33) แสดงถึงการยอมรับในความสำคัญของแนวทางพัฒนาที่เสนอ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ต่ำแสดงถึงความสอดคล้องของความคิดเห็นในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์การพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง กราฟแสดงปัจจัยสำคัญ 10 อันดับแรก ในภาพที่ 4.1 โดยสินค้าต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (4.85) และการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับทางลูกค้า (4.80) เป็นแนวทางพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ขณะที่สินค้าต้องมีมาตรฐานและคุณภาพ (4.60) และมีต้นทุนการผลิตที่ชัดเจน (4.55) เป็นปัจจัยหลักในการจัดตั้งบริษัท แนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง สะท้อนว่าการพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่องและความสัมพันธ์กับลูกค้ามีความสำคัญต่อความสำเร็จระยะยาว ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพและนวัตกรรมของสินค้าเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จ ปัจจัยทั้ง 10 ล้วนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 4.0

ภาพที่ 4.1 การเปรียบเทียบปัจจัยสำคัญ 10 อันดับแรกจากตารางที่ 4.2 และตารางที่ 4.3

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท กรณีศึกษาการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการจัดตั้งธุรกิจอุตสาหกรรมระบบไฟฟ้า และอุปกรณ์ส่องแสงสว่าง และเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างอย่างยั่งยืน ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่มีคำถามชนิดปลายปิด (Closed Ended response Questions) จากกลุ่มลูกจ้าง พนักงาน ผู้บริหาร ผู้รับเหมาซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมด้านไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ จำนวน 20 คน สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัท ปัจจัยที่มีผลต่อความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท ได้แก่ ปัจจัยด้านสินค้าต้องมีมาตรฐานและคุณภาพมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.50) รองลงมา มีต้นทุนการผลิตที่ชัดเจน ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.60) ทั้งสองปัจจัยนี้ สะท้อนให้เห็นว่าความสำเร็จในอุตสาหกรรมนี้ขึ้นอยู่กับมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการบริหารต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการควบคุมคุณภาพของสินค้า ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.55) การจัดหาวัตถุดิบได้ง่ายและสะดวก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.48) และการจัดหาบุคลากรที่เชี่ยวชาญ ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.64) ทั้งหมดนี้สะท้อนถึงความสำคัญของระบบห่วงโซ่คุณค่าที่ครบวงจร

5.1.2 แนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างอย่างยั่งยืน พบว่า สินค้าต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.85$, S.D. = 0.36) และการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับทางลูกค้า ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.41) เป็นแนวทางสำคัญที่สุดโดยสะท้อนถึงความสำคัญของการสร้างความไว้วางใจและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาด นอกจากนี้ การสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าของทางบริษัท ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.59) ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของสินค้า ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.51) และการมีโปรโมชั่นส่วนลดพิเศษเมื่อมีการสั่งซื้อปริมาณมากๆ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.68) ได้รับการจัดอันดับความสำคัญสูงเช่นกัน

สะท้อนถึงความสำคัญของแนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ ด้านการตลาดและการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจโดยภาพรวม

การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ได้ดำเนินการโดยการสำรวจความคิดเห็นจากผู้มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยหลักที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมนี้ประกอบด้วย:

1. ด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ มาตรฐานและคุณภาพสินค้าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในยุคปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพและความปลอดภัย
2. ด้านการบริหารต้นทุน ความชัดเจนของต้นทุนการผลิตเป็นปัจจัยสำคัญรองลงมา สะท้อนถึงความจำเป็นในการวางแผนทางการเงินและการบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่องเป็นแนวทางการพัฒนาที่ได้รับการประเมินว่าสำคัญที่สุด ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาด
4. ด้านความน่าเชื่อถือ การสร้างความน่าเชื่อถือให้กับลูกค้าเป็นแนวทางการพัฒนาที่สำคัญมากเช่นกัน ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของการสร้างความไว้วางใจและความสัมพันธ์ระยะยาวกับลูกค้า
5. ด้านเครือข่ายธุรกิจ การสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการเป็นแนวทางการพัฒนาที่ได้รับการประเมินว่าสำคัญ สะท้อนถึงความสำคัญของความร่วมมือและการแบ่งปันทรัพยากรในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility study) ซึ่งครอบคลุมด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดตั้งธุรกิจ ได้แก่ ด้านกฎหมายและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการ ด้านเทคนิค ด้านการตลาด และด้านการเงิน โดยผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นความสำคัญด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านเทคนิค คุณภาพและมาตรฐานสินค้า การควบคุมคุณภาพ และการจัดหาวัตถุดิบเป็นปัจจัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์, 2564) ที่ศึกษาความสำเร็จของ

ธุรกิจผลิตหลอดไฟ LED ในประเทศไทยและพบว่า คุณภาพผลิตภัณฑ์เป็นปัจจัยสำคัญอันดับหนึ่งที่สูงผลต่อความยั่งยืนของธุรกิจ

2. ด้านการตลาด การสำรวจตลาด การมีกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจน และการจัดโปรโมชั่นเป็นปัจจัยที่ได้รับการประเมินว่าสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พรสุดา อินทร์สาร, 2565) ที่ศึกษากลยุทธ์การตลาดของธุรกิจระบบไฟฟ้าส่องสว่างในประเทศไทยและพบว่า ผู้ประกอบการที่มีการกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่ชัดเจนและมีการวางแผนการตลาดอย่างเป็นระบบมีโอกาสประสบความสำเร็จสูงกว่าผู้ประกอบการที่ไม่มีทิศทางทางการตลาดที่ชัดเจน

3. ด้านการเงิน ต้นทุนการผลิตที่ชัดเจนและการมีเงินทุนเพียงพอเป็นปัจจัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ธนวัฒน์ สุวรรณศรี และศิริพร พงศ์ศรีโรจน์, 2563) ที่ศึกษาความล้มเหลวของธุรกิจ SMEs ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย พบว่า การขาดการวางแผนทางการเงินและการบริหารต้นทุนเป็นสาเหตุหลักของความล้มเหลวทางธุรกิจ โดยผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จมักมีการวางแผนทางการเงินที่รอบคอบและมีการติดตามต้นทุนการผลิตอย่างใกล้ชิด

การศึกษายังพบว่า แนวโน้มของอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ในปัจจุบันกำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการถึงปัญหาการขาดแคลนพลังงานและภาวะโลกร้อนที่กล่าวถึงในบทนำ การพัฒนาธุรกิจให้อุตสาหกรรมนี้จึงต้องคำนึงถึงทั้งประสิทธิภาพในการประหยัดพลังงานและการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ การสร้างความน่าเชื่อถือและเครือข่ายผู้ประกอบการยังเป็นแนวทางการพัฒนาที่ได้รับการประเมินว่าสำคัญ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจและการสร้างแบรนด์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูงและต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบกลยุทธ์ของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่าง เพื่อค้นหารูปแบบและปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้

2. ควรศึกษาผลกระทบของนโยบายภาครัฐต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่าง เพื่อประเมินประสิทธิผลของนโยบายและมาตรการสนับสนุนต่างๆ

3. ควรศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของผู้บริโภคในตลาดผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าส่องสว่าง เพื่อให้เข้าใจแนวโน้มและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ

4. ควรศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาเทคโนโลยีไฟฟ้าส่องสว่างที่มีประสิทธิภาพสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างนวัตกรรมและความได้เปรียบทางการแข่งขัน

5. ภาครัฐควรส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านไฟฟ้าส่องสว่างที่ประหยัดพลังงาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผ่านการให้ทุนวิจัย หรือการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน

บรรณานุกรม

- เกษม จันทร์แก้ว. (2540). *โครงการสหวิทยาการบัณฑิตศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม* (พิมพ์ครั้งที่ 3). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กิตติ เป้าอนันพงษ์กุลและจรรยาพร จุลตามระ. (2558). การประเมินคุณภาพระบบแสงสว่างภายนอกอาคารแบบปรับตามการใช้งาน: การวิจัยเชิงทดลอง. ใน *คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (บ.ก.), รายงานการประชุม การวิชาการระดับชาติ “สถาปัตยกรรมศาสตร์”* (น. 319–331). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรวัดน์ เจียวยะอาด. (2554). *ปัญหาและความพึงพอใจของประชาชนในการขออนุญาตปลูกสร้างอาคารภายในเขตเทศบาลตำบลแก่งเสือเต้น อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี* (วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้างและสาธารณูปโภค, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี). ฐานข้อมูลงานวิจัย (sutir.sut).
- ชิดชนก ประสพสุขและปณณมี สัจจกมล. (2555). การอนุรักษ์พลังงานและการทดแทนฟลูออเรสเซนต์ด้วย LED กรณีศึกษาบริษัทค้าซิงคอตตอนไทย. ใน *มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บ.ก.), รายงานการประชุม การประชุมวิชาการช่างงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี พ.ศ. 2555* (น. 1091–1095). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- คาราวรรณ มากมูล และวีรกาจ ดอกจันทร์. (2567). การศึกษาปัญหาและความพึงพอใจของประชาชนในการขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร ภายในสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. ใน *สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี (บ.ก.), รายงานการประชุม การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ครั้งที่ 6*. (น. 147-155). มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ชนวัฒน์ สุวรรณศรี และศิริพร พงศ์ศรีโรจน์. (2563). ปัจจัยความล้มเหลวของ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไทย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 40(2), 142-160.
- นัฐกาน นัยนานนท์ และธิดิยา ทองเกิน. (2567). การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจศูนย์บริการซ่อมบำรุงรถยนต์ไฟฟ้าในอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์. *วารสารนวัตกรรมศาสตร์สหวิทยาการ*, 2(3), 27-45.
- นภาพร นิลาภรณ์กุล. (2558). *การบริหารการเงิน*. สำนักพิมพ์ ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย*. จามจุรีโปรดักท์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ประกาศิตปี เอนกสุวรรณมณี. (2555). การศึกษาความคุ้มค่าของโครงการเปลี่ยนหลอดไฟฟ้า เพื่อความมั่นคงด้านพลังงานของคุรุยงค์ทหารบก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตวิทยาลัยสาขาวิชาการจัดการเพื่อความมั่นคงที่ไม่มีการตีพิมพ์), มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- ปรัชญกุล ตูลาชม, บุญเลิศ วงศ์โพธิ์, และไพโรจน์ เบาใจ. (2558). การศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ภาวะโลกร้อน. วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 12(58), 127-136.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2542). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พรสุดา พฤตพงษ์, และคาริชา สุธีวงศ์. (ตุลาคม-ธันวาคม 2566). การประเมินความคุ้มค่าในการลงทุนปรับปรุงโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วมด้วยการบริหารต้นทุนตลอดอายุ. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 33(4), 1-16.
- พรสุดา อินทร์สาร. (มกราคม-มีนาคม 2565). กลยุทธ์การตลาดของธุรกิจระบบไฟฟ้าส่องสว่างในประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร, 17(1), 86-99.
- พัฒนา พรหมณี, ยุพิน พิทยาวัฒนชัย, และจิระศักดิ์ ทัพพา. (มกราคม-มิถุนายน 2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 26(1), 59-66.
- ยศกร ชลรัตน์ และชัยณรงค์ อธิสกุล. (2565). การควบคุมงานก่อสร้างโครงการของภาครัฐด้วยเทคนิคป๊อปปี้ในการควบคุมเวลา. ใน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา (บ.ก.), รายงานการประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 27. (น. CEM01-1-CEM01-4). มหาวิทยาลัยพะเยา.
- รณกร กิตติพรเดชาธร. (2567). ความซับซ้อนของระบบเศรษฐกิจและผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจไทย. วารสารวิชาการคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 19(2), 62-77.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน, สมศักดิ์ศรี วัฒนวิสุทธิ์ และพวงพกา แสงใส. (2523). หลักการบริหารงานบุคคล. โอเดียนสโตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิโรจน์ สารรัตน์. (2545). *การบริหาร: หลักการ ทฤษฎี ประเด็นทางการศึกษาและบทวิเคราะห์ องค์การศึกษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 3). พิมพ์พิสูทธิ์.
- วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์. (2564). *ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจผลิตหลอดไฟ LED ในประเทศไทย. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 10(1), 77-94.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, และชนวรรณ ตั้งสินทรัพย์ศิริ. (2545). *องค์การและการจัดการ. ธรรมสาร*.
- สมพงศ์ เกษมสิน. (2523). *การบริหาร* (พิมพ์ครั้งที่ 7). ไทยวัฒนาพานิช.
- สมคิด บางโม. (2542). *องค์การและการจัดการ*. สำนักพิมพ์วิทย์พัฒน์.
- สุทธิศักดิ์ เต็มเกษมสุข.(2555). การศึกษาความเป็นไปได้ในการเปลี่ยนหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ ด้วย แอลอีดีในโคมไฟป้องกันการระเบิด. ใน *ภาควิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (บ.ก.), รายงานการประชุม การประชุมวิชาการช่างงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี พ.ศ. 2555* (หน้า 666-673). มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- แสงฟ้าก่อสร้าง. (ม.ป.ป.). หน้าแรก. <https://www.sangfi.com/>
- อัคราวุฒิ ครอบงุมติ, พัฒนะ รักความสุขและกุสภานา กุบาฮา. (2556). การอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าแสงสว่าง และการพัฒนาระบบการจัดการพลังงานในอาคารสาธารณะ. *วารสารวิชาการวิจัย มทร.พระนคร ฉบับพิเศษ สาขาพลังงานและสิ่งแวดล้อม*, 81-90.
- อนันต์ เกตุวงศ์. (2541). *การบริหารการพัฒนา*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Nunnally, J. C. (1970). *Introduction to psychological measurement*. McGraw-Hill.
- Schermerhorn, J. R. (1999). *Management* (6th ed.). John Wiley & Sons.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท กรณีศึกษาการจัดตั้งบริษัท จำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้สำหรับศึกษาวิจัย ดำเนินการโดยนักศึกษา หลักสูตร วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม มีวัตถุประสงค์ 1.เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีผลในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟส่องแสงสว่างและอุปกรณ์ 2.เพื่อให้ได้เป็น แนวทางพัฒนาการจัดตั้งบริษัทให้ดำเนินการไปได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยข้อมูลทั้งหมดจะใช้ เพื่อประโยชน์ในการทำวิจัยเท่านั้น มิได้นำไปใช้ประโยชน์ในทางอื่น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือ จากท่านในการตอบแบบสอบถาม เพราะความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยการตอบแบบสอบถาม ท่านสามารถตอบคำถามตามความเป็นจริง ซึ่ง ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทฯ

ส่วนที่ 3 แนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟส่องแสง สว่างและอุปกรณ์

ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบใดๆต่อท่านผู้ตอบ แบบสอบถามทุกท่าน และสุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบ แบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นางสาวณลินี เพ็ชรสว่าง

ผู้จัดทำวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท กรณีศึกษา การจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

คำชี้แจง : แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

ส่วนที่ 3 แนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่างอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ 1 : แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับข้อมูลท่านมากที่สุด

1.เพศ

☐ 1.ชาย

☐ 2.หญิง

2.อายุ

☐ 1. 20-30 ปี

☐ 2. 31-40 ปี

☐ 3. 41-50 ปี

☐ 4. 51-60 ปี

☐ 5. 60ปีขึ้นไป

3.ระดับการศึกษา

☐ 1.ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ 2.ปริญญาตรี

☐ 3.ปริญญาโทหรือสูงกว่า

4.ประสบการณ์ทำงาน (ปี)

☐ 1.ต่ำกว่า 1 ปี

☐ 2. 1-5 ปี

☐ 3. 6-10 ปี

☐ 4. มากกว่า 10 ปี

5.ตำแหน่งหน้าที่

- ☐ 1.เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดและขาย ☐ 2.เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี
☐ 2.ผู้รับเหมา ☐ 3.ผู้บริหารหรือเจ้าของธุรกิจ

ส่วนที่ 2 : แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทฯ

คำชี้แจง: โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทฯ

ความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัท จำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่เห็น ด้วย ที่สุด (1)	ไม่เห็น ด้วย (2)	เฉยๆ (3)	เห็น ด้วย (4)	เห็นด้วย ที่สุด (5)
1.สินค้าต้องมีมาตรฐานและคุณภาพ					
2.มีการสำรวจตลาดของผู้บริโภค					
3.มีต้นทุนการผลิตที่ชัดเจน					
4.ศึกษากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง					
5.จัดหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้าน					
6.มีเงินทุนมากพอ					
7.จัดหาวัตถุดิบได้ง่ายและสะดวก					
8.มีการควบคุมคุณภาพของสินค้า					
9.มีกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจน					
10.มีการจัดโปรชัน ส่วนลดพิเศษของสินค้า					

ส่วนที่ 3 : แนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและ
แสงสว่างอย่างยั่งยืน

คำชี้แจง: โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทฯ

แนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการ จัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้า และแสงสว่างอย่างยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่เห็น ด้วย ที่สุด (1)	ไม่เห็น ด้วย (2)	เฉยๆ (3)	เห็น ด้วย (4)	เห็นด้วย ที่สุด (5)
1.สินค้าต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง					
2.สินค้ามีเอกลักษณ์เฉพาะและรูปแบบที่ ทันสมัย					
3.สินค้าได้รับรองมาตรฐานจากหน่วยงาน ของภาครัฐ เช่น มอก. เป็นต้น					
4.ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของสินค้า					
5.วางแผนก่อนทำการผลิตสินค้า					
6.มีการนำเทคโนโลยีหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมา ใช้ในการผลิต					
7.การโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ เช่น สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น					
8.การทำโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่าง ต่อเนื่องเพื่อให้บริษัทและสินค้าเป็นที่รู้จัก					
9.เพิ่มช่องทางการค้ารูปแบบอิเล็กทรอนิกส์					
10.บริหารจัดการการตลาดให้เหมาะสมกับสินค้า					
11.การวางแผนทำการขาย					
แนวทางการพัฒนาความเป็นไปได้ในการ จัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้า และแสงสว่างอย่างยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่เห็น ด้วย ที่สุด	ไม่เห็น ด้วย	เฉยๆ	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ที่สุด

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
12.ความรวดเร็วในการจัดส่งสินค้า					
13.มีโปรโมชั่น ส่วนลดพิเศษ เมื่อมีการ สั่งซื้อสินค้าในปริมาณมากๆ					
14.สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ เพื่อเป็น สื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับสินค้าของบริษัท					
15.การสร้างความน่าเชื่อถือให้กับทางลูกค้า					

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
บทความที่เผยแพร่ตีพิมพ์

การประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติ การจัดการในยุคเทคโนโลยีนำการเปลี่ยนแปลง
ครั้งที่ 7 ประจำปี 2568 (MDTE 2025)
หัวข้อการประชุม “นวัตกรรมการบริหารและสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”
ในวันศุกร์ที่ 23 พฤษภาคม 2568
(Online Oral Presentation)

หัวข้อ

1. Business
2. Economics
3. Education
4. Engineering
5. Technology and Innovation Management
6. Environment & Sustainability
7. Public Administration and Management
8. Tourism
9. Public Health
10. Ethics of Artificial Intelligence

กำหนดการเปิดรับบทความ

วันนี้ - 30 มีนาคม 2568

21 เมษายน 2568

23 พฤษภาคม 2568

เปิดรับบทความพร้อมลงทะเบียน

ประกาศผลการพิจารณาบทความ

นำเสนอผลงาน

ลงทะเบียนบทความ
วันนี้ - 30 มีนาคม 2568

ค่าลงทะเบียน

ประเภทผู้เข้าร่วม	นิสิต/นักศึกษา	อาจารย์/นักวิจัย นักวิชาการ และบุคคลทั่วไป
ผู้นำเสนอผลงานในเครือข่าย	1,000 บาท	1,200 บาท
ผู้นำเสนอผลงานนอกเครือข่าย	1,200 บาท	1,500 บาท
ผู้เข้าร่วมฟัง (กรณีต้องการรับเกียรติบัตร)	300 บาท	

สอบถามเพิ่มเติม

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
 นายทศพล บัวไร่ชิง ☎ โทร 02-441-6067, 064-968-5000
 ✉ Email: mdte@rmutr.ac.th
 🌐 <https://rcimcon.rcimacademy.com>

การประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติ

การจัดการในยุคเทคโนโลยีนำการเปลี่ยนแปลง ครั้งที่ 7 ประจำปี 2568 (MDTE 2025)

หัวข้อ “นวัตกรรมการบริหารและสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

ในวันศุกร์ที่ 23 พฤษภาคม 2568

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติ การจัดการในยุคเทคโนโลยีกับการเปลี่ยนแปลง ครั้งที่ 7 ประจำปี 2568

ชื่อหนังสือ	การประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติ การจัดการในยุคเทคโนโลยีกับการเปลี่ยนแปลง ครั้งที่ 7 ประจำปี 2568 (MDTE 2025)
หัวข้อการประชุม	นวัตกรรมการบริหารและสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
หน่วยงานจัดการประชุม	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
หน่วยงานเจ้าภาพร่วม	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ สภาวิศวกร วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ISBN (E-Book)	978-616-8337-90-5
จัดพิมพ์โดย	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 96 หมู่ 3 ถ.พุทธมณฑลสาย 5 อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170 Tel. 02-4416067 E-mail: mdte@rmutr.ac.th Website: https://rcimcon.rcimacademy.com/

การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท กรณีศึกษาการจัดตั้งบริษัทจำหน่าย
และติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

Feasibility Studies in Establishing a Company a Case Study of Setting Up a Company
that Sells and Installs Electrical and Lighting Systems

นลินี เพ็ชรสว่าง¹ และวีระกาจ ดอกจันทร์²

Nalinee Petchsawang¹ and Weerakarj Dokchan²

บัณฑิตวิทยาลัย สาขาการจัดการงานวิศวกรรม มหาวิทยาลัยสยาม^{1,2}

E-mail: nalinee_pet@hotmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการจัดตั้งธุรกิจอุตสาหกรรมระบบไฟฟ้า และอุปกรณ์ส่องแสงสว่าง และ (2) เพื่อเสนอแนวทางความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมระบบไฟฟ้า และอุปกรณ์ส่องแสงสว่าง ให้เกิดการพัฒนาในจัดตั้งบริษัทอย่างยั่งยืน ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่มีคำถามชนิดปลายปิดจากกลุ่มลูกจ้าง พนักงาน ผู้รับเหมา ผู้บริหาร ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมด้านไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยที่มีผลต่อความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทที่สำคัญที่สุดคือ มาตรฐานและคุณภาพสินค้า (ค่าเฉลี่ย=4.60, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.50) และต้นทุนการผลิตที่ชัดเจน (ค่าเฉลี่ย=4.55, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.60) และ (2) ส่วนแนวทางพัฒนาที่สำคัญที่สุดคือ การพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย=4.85, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.36) และการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับลูกค้า (ค่าเฉลี่ย=4.80, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.41) ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาความเป็นไปได้ที่ครอบคลุมด้านเทคนิค การตลาด และการเงิน ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายรวมถึงการสนับสนุนด้านมาตรฐานคุณภาพ การส่งเสริมการวิจัยพัฒนา และการพัฒนาบุคลากร สำหรับผู้ประกอบการควรเน้นการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง การสร้างเครือข่ายพันธมิตร การสร้างความน่าเชื่อถือ การบริหารต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

คำสำคัญ: การศึกษาความเป็นไปได้ อุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่าง การจัดตั้งบริษัท ปัจจัยแห่งความสำเร็จ การพัฒนาอย่างยั่งยืน

Abstract

This research aimed to (1) study the problems, obstacles, and factors affecting the establishment of businesses in the electrical systems and lighting equipment industry, and (2) propose feasibility guidelines for establishing companies in the electrical systems and lighting

equipment industry to achieve sustainable business development. The study employed quantitative research methodology, collecting data through closed-ended questionnaires from 20 participants including employees, contractors, and executives with experience in the electrical lighting and equipment industry. The research findings revealed that (1) the most significant factors affecting company establishment feasibility were product standards and quality ($\bar{X}=4.60$, $SD=0.50$) and clear production costs ($\bar{X}=4.55$, $SD=0.60$), and (2) the most important development approaches were continuous product development ($\bar{X}=4.85$, $SD=0.36$) and building customer trust ($\bar{X}=4.80$, $SD=0.41$). These findings align with feasibility study concepts covering technical, marketing, and financial aspects. Policy recommendations include support for quality standards, promotion of research and development, and personnel development. For entrepreneurs, emphasis should be placed on continuous quality improvement, building strategic alliances, establishing credibility, efficient cost management, and adaptation to technological changes.

Keywords: Feasibility Study, Lighting Industry, Company Establishment, Success Factors, Sustainable Development

บทนำ

ถึงแม้ว่าความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการเติบโตของเศรษฐกิจ จากข้อมูล พ.ศ. 2562 การผลิตและซื้อพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทยมีการเติบโตเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2561 อยู่ที่ 3.39% (พรสุดา พฤษพงษ์ และดาริชา สุธีวงศ์, 2566) การเติบโตทางเศรษฐกิจถือเป็นเป้าหมายหลักของทุกประเทศทั่วโลก (รณกร กิตติพรเดชธรร, 2567) พลังงานเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ แหล่งกำเนิดพลังงานมีหลากหลายรูปแบบการผลิตพลังงานค่อย ๆ เปลี่ยนไปเป็นการผลิตพลังงานที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีในการผลิตมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการนำพลังงานมาผลิตเป็นกระแสไฟฟ้า การผลิตไฟฟ้าของประเทศไทยยังคงใช้น้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซธรรมชาติเป็นพลังงานหลัก ในอนาคตเชื้อเพลิงเหล่านี้จะลดลงและหมดไปถ้าทุกคนไม่ช่วยกันประหยัดพลังงาน เพราะพลังงานมีอยู่อย่างจำกัดและขาดแคลน นอกจากนี้ ยังเป็นต้นเหตุของการเกิดภาวะโลกร้อนจากปัญหาดังกล่าว ทำให้มีกระแสตื่นตัวด้านการอนุรักษ์ และการประหยัดพลังงาน ในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ที่ตระหนักถึงการขาดแคลนพลังงานที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต จึงทำให้มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาวัตกรรมเพื่อทำให้เกิดการประหยัดพลังงานในด้านต่าง ๆ อย่างมากมาย การอนุรักษ์ และการประหยัดพลังงาน จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกคนต้องร่วมมือกัน เพราะจะทำให้ใช้ทรัพยากรด้านพลังงานอย่างคุ้มค่าและไม่สูญเปล่า ดังนั้น การสร้างนวัตกรรมหลอดไฟ LED จึงเป็นอีกหนึ่ง

อุปกรณ์ที่จะช่วยประหยัดพลังงานไฟฟ้าของประเทศ รวมถึงสามารถช่วยลดภาวะโลกร้อนที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน (ปรัชญกุล ตูลาชม, บุญเลิศ วงศ์โพธิ์, และไพโรจน์ เบาใจ, 2558)

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาได้เล็งเห็นช่องทางการดำเนินกิจการประกอบธุรกิจในด้านอุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้า ซึ่งมีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทประกอบการภาครัฐได้มีส่วนร่วมและให้เปิดช่องทางการส่งเสริมการลงทุนให้กับภาคเอกชนในการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับระบบพลังงานไฟฟ้า โดยรวมทั้งยังจะช่วยให้เกิดรายได้เข้าประเทศและเป็นการสร้างรากฐานในภาคอุตสาหกรรมไฟส่องแสงสว่างภายในประเทศให้ก้าวไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและแข็งแกร่งต่อสู้กับกระแสการเติบโตของตลาดโลกในด้านนี้ได้ และยังจะช่วยให้ลดต้นทุนในภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ และเป็นการเพิ่มช่องทางในการตลาดส่งออกด้วย นั้นผู้ศึกษาจึงอยากจะหาแนวทางในความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทเพื่อประโยชน์กับนักศึกษา และ เป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจจะดำเนินประกอบกิจการในด้านนี้ไว้เป็นแบบอย่างให้กับผู้ที่สนใจต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึง ปัญหา อุปสรรค ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการจัดตั้งธุรกิจอุตสาหกรรมระบบไฟฟ้า และอุปกรณ์ส่องแสงสว่าง
2. เพื่อเสนอแนวทางความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมระบบไฟฟ้าและอุปกรณ์ส่องแสงสว่าง ให้เกิดการพัฒนาในจัดตั้งบริษัทอย่างยั่งยืน

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility study) คือ กระบวนการรวบรวมข้อมูลรอบด้านและนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์เพื่อประกอบการตัดสินใจก่อนการลงทุน ผู้ประกอบการใหม่ที่จะเริ่มธุรกิจควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ก่อนการลงทุนทุกครั้ง เพราะนอกจากช่วยลดความเสี่ยงแล้วยังเป็นการวางแผนงานไปด้วย

ทั้งนี้ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (นัฐกาน นัยนานนท์ และธิดิยา ทองเกิน, 2567) พบว่า ตัวแปรที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดในการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกฎหมายและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการ ด้านเทคนิค ด้านการตลาด และด้านการเงิน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านกฎหมายและสิ่งแวดล้อม (Legal and environmental Feasibility) การตรวจสอบข้อกำหนดทางกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้โครงการดำเนินการได้โดยไม่ละเมิดกฎหมาย
2. ด้านการจัดการ (Organizational Feasibility) การประเมินโครงสร้างองค์กร ทรัพยากร และความสามารถของทีมงานในการดำเนินโครงการให้สำเร็จ
3. ด้านเทคนิค (Technical Feasibility) การประเมินความพร้อมของเทคโนโลยีและเครื่องมือที่จำเป็น รวมถึงทักษะของทีมงาน เพื่อให้แน่ใจว่าโครงการสามารถดำเนินการได้ตามแผนโดยไม่มีปัญหาทางเทคนิค

4. ด้านการตลาด (Market Feasibility) การศึกษาแนวโน้มตลาด ความต้องการของลูกค้าเป้าหมาย และสถานการณ์การแข่งขัน เพื่อประเมินความสามารถในการเข้าถึงและแข่งขันในตลาด

5. ด้านการเงิน (Financial Feasibility) การวิเคราะห์ต้นทุน ค่าใช้จ่าย การระดมทุน และความสามารถในการคืนทุน เพื่อประเมินความคุ้มค่าและโอกาสทางการเงินของโครงการ โดยเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์ด้านการเงินมากที่สุด ได้แก่ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV) อัตราผลตอบแทนจากโครงการ (Internal Rate of Return: IRR) อัตราผลตอบแทนต่อค่าใช้จ่าย (Benefit Cost Ratio: B/C Ratio) ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period: PB) และ การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ (Sensitive Analysis)

กรอบแนวคิด

สำหรับกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้พัฒนามาจากหลักการวิเคราะห์การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ สามารถสรุปได้ ดังนี้

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากรูปที่ 1 เป็นกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ของการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสำคัญ 4 ส่วน เริ่มจากประชากรที่ศึกษาซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมประเภทนี้ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาประเด็นหลักคือความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท โดยแบ่งเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทฯ และแนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทฯ อย่างยั่งยืน ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันนี้ทำให้เห็นภาพรวม

ของกระบวนการวิจัยที่เป็นระบบ ตั้งแต่การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่มา การวิเคราะห์ จนนำไปสู่การตอบ
วัตถุประสงค์การวิจัยเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมนี้

ระเบียบวิธีการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท กรณีศึกษาการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและ
ติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อรวบรวมความคิดเห็น
ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัท และแนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้า
แสงสว่างและอุปกรณ์ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีคำถามชนิดปลายปิด (Closed Ended
response Questions) โดยทำการทดสอบคุณภาพแบบสอบถาม 2 ส่วน คือ ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา
(Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นบุคลากรในบริษัทจัดจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง ที่มีประสบการณ์
ทำงานเป็นระยะเวลา 1 ปีขึ้นไป การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามลักษณะโดยการตอบแบบสอบถาม จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดประชากรไว้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ เป็นลูกจ้าง พนักงาน ในบริษัท
จำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง จำนวน 15 คน และผู้บริหาร ผู้รับเหมาติดตั้งงานระบบไฟฟ้าและ
ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสียกับบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง จำนวน 5 คน ตั้งแต่เดือนตุลาคม
พ.ศ. 2567 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2567

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีคำถามชนิดปลายปิด
(Closed Ended response Questions) โดยแบ่งโครงสร้างคำถามออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ
ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรม
ไฟฟ้าแสงสว่างและอุปกรณ์

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรม
ไฟฟ้าแสงสว่างและอุปกรณ์

แบบสอบถามในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่ใช้มาตรวัดแบบ Rating Scale ตาม
รูปแบบของ Likert Scale จำนวน 25 ข้อ โดยให้ผู้ตอบคำถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว มี 5 ระดับ ใช้
ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน 5	หมายถึง	ระดับเห็นด้วยที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง	ระดับเห็นด้วย
ระดับคะแนน 3	หมายถึง	ระดับเฉยๆ

ระดับคะแนน 2	หมายถึง	ระดับไม่เห็นด้วย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง	ระดับไม่เห็นด้วยที่สุด

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณาระดับความถี่ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังสูตรการคำนวณระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นโดยใช้สูตรการคำนวณ ช่วงความกว้างของชั้น (จิรวัดน์ เขียวสอาด, 2554) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง	ระดับเห็นด้วยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง	ระดับเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	ระดับเฉยๆ
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	ระดับไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง	ระดับไม่เห็นด้วยที่สุด

การประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยไปทำการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ 2 ส่วน คือ ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามดังนี้

1. ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรึกษากับ อาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 มาใช้เป็นข้อคำถาม

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาทำการทดสอบ (Pilot test) จำนวน 20 ชุด เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการ และมีความเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นจึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบัท (Cronbach) (ดารารวรรณ มากมูล และวีระกาส ดอกจันทร์, 2567) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบใช้กับกลุ่มเป้าหมาย 1 ครั้ง นำผลคะแนนมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ซึ่งจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงจะเป็นแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้ได้ (พัฒนา พรหมณี และคณะ, 2563) ในการหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ที่ค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.89 ซึ่งถือได้ว่าอยู่ในระดับดี หมายถึง แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษาใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สถิติเชิงพรรณนาข้อมูล (Description Analysis) เพื่ออธิบายข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยวิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ จะด้วยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ใช้สูตรดังสมการที่ (1),(2)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ ด้วยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ใช้สูตรดังสมการที่ (1),(2) (ยศกร ชลรัตน์ และชัยณรงค์ อธิสกุล, 2565)

ทั้งนี้แบบสอบถามในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 จะบรรยายด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) โดยอธิบายค่าสถิติที่คำนวณได้เทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายที่กำหนดไว้ในระเบียบวิธีวิจัย

$$\bar{X} = [\sum xi]/N \quad (1)$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

เมื่อ X แทน คะแนนแต่ละตัว

เมื่อ N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น

เมื่อ $\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด

$$SD = [N(\sum x)^2 - (\sum x)^2]^{0.5} / [N(N-1)] \quad (2)$$

เมื่อ SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เมื่อ X แทน คะแนนแต่ละตัว

เมื่อ N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น

เมื่อ $\sum x$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด

ผลการศึกษา

ผลการวิจัยการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท กรณีศึกษาการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง ประกอบด้วย 3 ส่วน 1.) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะข้อมูลทั่วไป 2.) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ 3.) ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะข้อมูลทั่วไป

สถานภาพบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศหญิง	12	60.00
2. อายุ 31-40 ปีขึ้นไป	9	45.00
3. การศึกษาปริญญาตรี	15	75.00
4. ประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 10 ปี	10	50.00
5. ผู้บริหารหรือเจ้าของธุรกิจ	5	25.00

ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะประชากรที่ศึกษาในตารางที่ 1 แสดงความหลากหลายที่สำคัญซึ่งมีนัยต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60 เป็นเพศหญิง สะท้อนแนวโน้มการมีส่วนร่วมของสตรีในภาคธุรกิจอุตสาหกรรม มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี (ร้อยละ 45) ซึ่งเป็นช่วงที่มีประสบการณ์การทำงานพอสมควรและมีความเข้าใจในบริบทอุตสาหกรรม ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 75) ซึ่งสะท้อนถึงระดับความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์และให้ข้อมูลที่มีคุณภาพที่โดดเด่นคือ ร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี ซึ่งแสดงถึงความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมนี้ ในขณะที่ร้อยละ 25 เป็นผู้บริหารหรือเจ้าของธุรกิจ ทำให้ได้มุมมองเชิงกลยุทธ์ระดับสูงที่มีคุณค่าต่อการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งบริษัท

ความคิดเห็นที่มีผลต่อความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{X}$	SD	
1. สินค้าต้องมีมาตรฐานและคุณภาพ	4.60	0.50	เห็นด้วยที่สุด
2. มีการสำรวจตลาดของผู้บริโภค	4.00	0.45	เห็นด้วย
3. มีต้นทุนการผลิตที่ชัดเจน	4.55	0.60	เห็นด้วยที่สุด
4. ศึกษากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง	4.00	0.32	เห็นด้วย
5. จัดหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้าน	4.10	0.64	เห็นด้วย
6. มีเงินทุนมากพอ	4.05	0.39	เห็นด้วย
7. จัดหาวัตถุดิบได้ง่ายและสะดวก	4.15	0.48	เห็นด้วย
8. มีการควบคุมคุณภาพของสินค้า	4.25	0.55	เห็นด้วย
9. มีกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจน	4.05	0.60	เห็นด้วย
10. มีการจัดโปรชัน ส่วนลดพิเศษของสินค้า	4.10	0.78	เห็นด้วย
รวม	4.18	0.36	เห็นด้วย

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทแสดงในตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านคุณภาพสินค้ามากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.50$) สอดคล้องกับเงื่อนไขเชิงเทคนิคด้านต้นทุนการผลิตที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.55$, $SD = 0.60$) ทั้งสองปัจจัยนี้อยู่ในระดับ "เห็นด้วยที่สุด" สะท้อนให้เห็นว่า ความสำเร็จในอุตสาหกรรมนี้ขึ้นอยู่กับมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการบริหารต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการควบคุมคุณภาพของสินค้า ($\bar{X} = 4.25$, $SD = 0.55$) การจัดหาวัตถุดิบที่สะดวก ($\bar{X} = 4.15$, $SD = 0.48$) และการจัดหาบุคลากรที่เชี่ยวชาญ ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.64$) ซึ่งทั้งหมดนี้สะท้อนถึงความสำคัญของระบบห่วงโซ่อุปทานที่ครบวงจร โดยภาพรวมทุกปัจจัยได้รับการประเมินในระดับ "เห็นด้วย" ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.18$, $SD = 0.36$) แสดงถึงความสอดคล้องกันของความคิดเห็นในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 แนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัท

แนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรม ไฟส่องแสงสว่างและอุปกรณ์	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{X}$	SD	
1. สินค้าต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.85	0.36	เห็นด้วยที่สุด
2. สินค้ามีเอกลักษณ์เฉพาะและรูปแบบที่ทันสมัย	4.40	0.59	เห็นด้วย
3. สินค้าได้รับรองมาตรฐานจากหน่วยงานของภาครัฐ เช่น มอก. เป็นต้น	4.40	0.50	เห็นด้วย
4. ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของสินค้า	4.55	0.51	เห็นด้วยที่สุด
5. วางแผนก่อนทำการผลิตสินค้า	4.35	0.48	เห็นด้วย
6. มีการนำเทคโนโลยีหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต	4.25	0.44	เห็นด้วย
7. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ เช่น สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น	4.15	0.36	เห็นด้วย
8. การทำโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้บริษัทและสินค้าเป็นที่รู้จัก	4.25	0.55	เห็นด้วย
9. เพิ่มช่องทางการค้ารูปแบบอิเล็กทรอนิกส์	4.10	0.44	เห็นด้วย
10. บริหารจัดการการตลาดให้เหมาะสมกับสินค้า	4.25	0.44	เห็นด้วย
11. การวางแผนทำการขาย	4.40	0.50	เห็นด้วย
12. ความรวดเร็วในการจัดส่งสินค้า	4.35	0.48	เห็นด้วย
13. มีโปรโมชั่น ส่วนลดพิเศษ เมื่อมีการสั่งซื้อสินค้าในปริมาณมาก ๆ	4.50	0.68	เห็นด้วยที่สุด
14. สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าของบริษัท	4.60	0.59	เห็นด้วยที่สุด

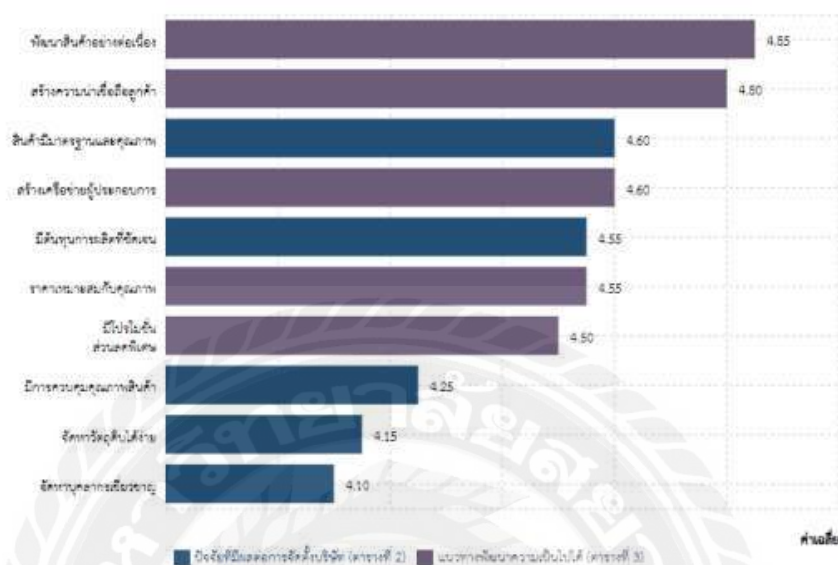
แนวทางพัฒนาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรม ไฟส่องแสงสว่างและอุปกรณ์	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{X}$	SD	
15.การสร้างความน่าเชื่อถือให้กับลูกค้า	4.80	0.41	เห็นด้วยที่สุด
รวม	4.41	0.33	เห็นด้วย

ผลการวิเคราะห์แนวทางพัฒนาแสดงในตารางที่ 3 พบว่า การพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.85$, $SD = 0.36$) และการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับลูกค้า ($\bar{X} = 4.80$, $SD = 0.41$) เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดโดยอยู่ในระดับ "เห็นด้วยที่สุด" สะท้อนถึงความสำคัญของการสร้างความไว้วางใจและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาด นอกจากนี้ การสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.59$) การกำหนดราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพ ($\bar{X} = 4.55$, $SD = 0.51$) และการมีโปรโมชั่นสำหรับการสั่งซื้อปริมาณมาก ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.68$) ได้รับการจัดอันดับความสำคัญสูงเช่นกัน ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของปัจจัยด้านการตลาดและการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจโดยภาพรวม แนวทางพัฒนาทั้ง 15 ด้านถูกประเมินในระดับ "เห็นด้วย" ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.41$, $SD = 0.33$) แสดงถึงการยอมรับในความสำคัญของแนวทางพัฒนาที่เสนอ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ต่ำแสดงถึงความสอดคล้องของความคิดเห็นในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญในการจัดตั้งบริษัทจำหน่ายและติดตั้งระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง กราฟแสดงปัจจัยสำคัญ 10 อันดับแรก ในรูปที่ 2 โดยการพัฒนาสินค้าต่อเนื่อง (4.85) และการสร้างความน่าเชื่อถือ (4.80) เป็นแนวทางพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ขณะที่มาตรฐานและคุณภาพสินค้า (4.60) และต้นทุนการผลิตที่ชัดเจน (4.55) เป็นปัจจัยหลักในการจัดตั้งบริษัท แนวทางพัฒนามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปัจจัยการจัดตั้ง สะท้อนว่าการพัฒนาต่อเนื่องและความสัมพันธ์กับลูกค้ามีความสำคัญต่อความสำเร็จระยะยาว ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าคุณภาพและนวัตกรรมเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จ ปัจจัยทั้ง 10 ล้วนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 4.0

การประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติ การจัดการในยุคเทคโนโลยีนำการเปลี่ยนแปลง ครั้งที่ 7 ประจำปี 2568

รูปที่ 2 การเปรียบเทียบปัจจัยสำคัญ 10 อันดับแรกจากตารางที่ 2 และตารางที่ 3

สรุป

การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ได้ดำเนินการโดยการสำรวจความคิดเห็นจากผู้มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการจัดตั้งบริษัทในอุตสาหกรรมนี้ประกอบด้วย:

1. ด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์: มาตรฐานและคุณภาพสินค้าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในยุคปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพและความปลอดภัย
2. ด้านการบริหารต้นทุน: ความชัดเจนของต้นทุนการผลิตเป็นปัจจัยสำคัญรองลงมา ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการวางแผนทางการเงินและการบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์: การพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่องเป็นแนวทางการพัฒนาที่ได้รับการประเมินว่าสำคัญที่สุด ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาด
4. ด้านความน่าเชื่อถือ: การสร้างความน่าเชื่อถือให้กับลูกค้าเป็นแนวทางการพัฒนาที่สำคัญมากเช่นกัน ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของการสร้างความไว้วางใจและความสัมพันธ์ระยะยาวกับลูกค้า

5. ด้านเครือข่ายธุรกิจ: การสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการเป็นแนวทางการพัฒนาที่ได้รับการประเมินว่าสำคัญ ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของความร่วมมือและการแบ่งปันทรัพยากรในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility study) ในที่นี้ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดตั้งธุรกิจ ได้แก่ ด้านกฎหมายและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการ ด้านเทคนิค ด้านการตลาด และด้านการเงิน โดยผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า:

1. ด้านเทคนิค: คุณภาพและมาตรฐานสินค้า การควบคุมคุณภาพ และการจัดหาวัตถุดิบเป็นปัจจัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์, 2564) ที่ศึกษาความสำเร็จของธุรกิจผลิตหลอดไฟ LED ในประเทศไทยและพบว่า คุณภาพผลิตภัณฑ์เป็นปัจจัยสำคัญอันดับหนึ่งส่งผลต่อความยั่งยืนของธุรกิจ

2. ด้านการตลาด: การสำรวจตลาด การมีกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจน และการจัดโปรโมชั่นเป็นปัจจัยที่ได้รับการประเมินว่าสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พรสุดา อินทร์สาร, 2565) ที่ศึกษากลยุทธ์การตลาดของธุรกิจระบบไฟฟ้าส่องสว่างในประเทศไทยและพบว่า ผู้ประกอบการที่มีการกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่ชัดเจนและมีการวางแผนการตลาดอย่างเป็นระบบมีโอกาสประสบความสำเร็จสูงกว่าผู้ประกอบการที่ไม่มีทิศทางทางการตลาดที่ชัดเจน

3. ด้านการเงิน: ต้นทุนการผลิตที่ชัดเจนและการมีเงินทุนเพียงพอเป็นปัจจัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ธนวัฒน์ สุวรรณศรี และศิริพร พงศ์ศรีโรจน์, 2563) ที่ศึกษาความล้มเหลวของธุรกิจ SMEs ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย พบว่า การขาดการวางแผนทางการเงินและการบริหารต้นทุนเป็นสาเหตุหลักของความล้มเหลวทางธุรกิจ โดยผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จมักมีการวางแผนทางการเงินที่รอบคอบและมีการติดตามต้นทุนการผลิตอย่างใกล้ชิด

การศึกษายังพบว่า แนวโน้มของอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่างและอุปกรณ์ในปัจจุบันกำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับความตระหนักถึงปัญหาการขาดแคลนพลังงานและภาวะโลกร้อนที่กล่าวถึงในบทนำ การพัฒนาธุรกิจให้อุตสาหกรรมนี้จึงต้องคำนึงถึงทั้งประสิทธิภาพในการประหยัดพลังงานและการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ การสร้างความน่าเชื่อถือและเครือข่ายผู้ประกอบการยังเป็นแนวทางการพัฒนาที่ได้รับการประเมินว่าสำคัญ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจและการสร้างแบรนด์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูงและต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาการเปรียบเทียบกลยุทธ์ของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่าง เพื่อค้นหารูปแบบและปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้

การประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติ การจัดการในยุคเทคโนโลยีนำการเปลี่ยนแปลง ครั้งที่ 7 ประจำปี 2568

2. ควรศึกษาผลกระทบของนโยบายภาครัฐต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้าส่องสว่าง เพื่อประเมินประสิทธิภาพของนโยบายและมาตรการสนับสนุนต่าง ๆ
3. ควรศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของผู้บริโภคในตลาดผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าส่องสว่าง เพื่อให้เข้าใจแนวโน้มและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ
4. ควรศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาเทคโนโลยีไฟฟ้าส่องสว่างที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างนวัตกรรมและความได้เปรียบทางการแข่งขัน
5. ภาครัฐควรส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านไฟฟ้าส่องสว่างที่ประหยัดพลังงานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผ่านการให้ทุนวิจัย หรือการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน

บรรณานุกรม

- จิรวัดน์ เขียวสะอาด. (2554). ปัญหาและความพึงพอใจของประชาชนในการขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร ภายในเขตเทศบาลตำบลแก่งเสือเต้น อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี [วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญา วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้างและสาธารณูปโภค, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี]. <http://sutir.sut.ac.th:8080/jspui/handle/123456789/4337>
- ดาร์วรรณ มากมูล และ วีรภา ดอกจันทร์. (2567). การศึกษาปัญหาและความพึงพอใจของประชาชนในการ ขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร ภายในสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. ในสถาบันวิจัยและ พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี (น.ก.), การขับเคลื่อนงานวิจัยและนวัตกรรมสู่การพัฒนา ท้องถิ่นอย่างยั่งยืนด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กาญจนบุรี ครั้งที่ 6 (น. 147-155). มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ธนวัฒน์ สุวรรณศรี และ ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์. (เมษายน-มิถุนายน 2563). ปัจจัยความล้มเหลวของธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไทย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัย หอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 40(2), 142-160.
- นัฐกาน นัยนานนท์ และ อธิยา ทองเก็น. (กันยายน-ธันวาคม 2567). การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน ธุรกิจศูนย์บริการซ่อมบำรุงรถยนต์ไฟฟ้าในอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์. วารสารนวัตกรรมศาสตร์ส วิทยาลัยการ, 2(3), 27-45.
- ปรัชญกุล ตูลาชม, บุญเลิศ วงศ์โพธิ์, และ ไพโรจน์ เบาใจ. (กรกฎาคม-กันยายน 2558). การศึกษาความรู้ ความเข้าใจของประชาชนต่อสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ภาวะโลกร้อน. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏสกลนคร, 12(58), 127-136.
- พรสุดา พงษ์พงษ์, และ ดาริชา สุธีวงศ์. (ตุลาคม-ธันวาคม 2566). การประเมินความคุ้มค่าในการลงทุน ปรับปรุงโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วมด้วยการบริหารต้นทุนตลอดอายุ. วารสารวิชาการพระจอม เกล้าพระนครเหนือ, 33(4), 1-16.

- พรสุตา อินทร์สาร. (มกราคม-มีนาคม 2565). กลยุทธ์การตลาดของธุรกิจระบบไฟฟ้าส่องสว่างในประเทศไทย. *วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 17(1), 86-99.
- พัฒนา พรหมณี, ยุพิน พิทยาวัฒน์ชัย, และ จิระศักดิ์ ทัทพา. (มกราคม-มิถุนายน 2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 26(1), 59-66.
- ยศกร ชลรัตน์ และ ชัยณรงค์ อธิสกุล. (2565). การควบคุมงานก่อสร้างโครงการของภาครัฐด้วยเทคนิคปจจัยในการควบคุมเวลา. ใน *คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา (บ.ก.), วิศวกรรมโยธาเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน. การประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 27. (น. CEM01-1-CEM01-4).* โรงแรม เดอะ เฮอร์มิเทจ เชียงราย.
- รณกร กิตติพรเดชธร. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567). ความซับซ้อนของระบบเศรษฐกิจและผลกระทบต่อภาคใต้ทางเศรษฐกิจไทย. *วารสารวิชาการคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*, 19(2), 62-77.
- วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์. (มกราคม-มีนาคม 2564). ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจผลิตหลอดไฟ LED ในประเทศไทย. *วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 10(1), 77-94.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวณลินี เพ็ชรสว่าง
วัน เดือน ปีเกิด	24 ธันวาคม 2531
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
อีเมล	nalinee_pet@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	1. กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการงานวิศวกรรม (Engineering Management) มหาวิทยาลัยสยาม 2. สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า(กำลัง) มหาวิทยาลัยสยาม 3. สำเร็จการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนกุลสตรีเทคโนโลยี แผนกช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์
สถานที่ทำงาน	บริษัท ไลท์อ็อป โทเทิล โซลูชั่น จำกัด (มหาชน)